

Tota la Sagrera

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DE LA SAGRERA

NÚM. 200 • OCTUBRE 2023

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE LA SAGRERA
Núm. Informatiu nº 1
Número 1.372

LISTON A LA DONA VEÏNA DE LA PUNTA
1.200 veïnes i 1.000 metres veïnes en el barri fora de les aïles
 sempre la veïna apareix en condicions que podrien en la veïna comú de un
 període, fins que l'operari para el barri, heia allí!
 "Veïna, en part, al feia acordat en la reunió mitja de 25 milions de po-
 nes en accions actives i preferents, la Comissió Espanyola de Veïnes de al-
 quiler, S. A., ha almat a ERS&S, a tota veïna, la veïna de 20 milions de po-
 nes en concepte de pagu al costat del valor del terreny que para ella opera de
 cançons en San Adrià, desde l'any 1994, i para ella opera de
 el pagu en el act, ha concegut un document de 30 milions sobre el preçu postu-
 do que ERS&S.
 El Ministerio de la Vivienda ha aprobado ya las solicitudes de las viviendas espe-
 ciales para iniciar obras inmediatamente. El que se denomina "veïna-0", será
 -posiblemente el conjunto de viviendas más importantes de todo el barrio, -
 -dispone, además de las 1.200 viviendas, de 60.000 metros cuadrados de solares con
 ciales y acondicionadas para 1.200 coches y quedará concluido en un plazo su-
 perior a los dos años, la población que podrá albergar - suma 5.000 personas."
 (Tota-Sagrera, 7 de Noviembre de 1.973 - página 29)

De la nota se extraen varias conclusiones:
 1) Dentro de dos años el barrio contará de golpe con 5.000 personas más.
 2) El grupo "veïna-0" desata precisamente la posibilidad de que
 los terrenos que ocupa actualmente la empresa ERS&S (Español), se convierta en la
 zona verde que el barrio necesita en tanta urgencia. No habrá descongestión sino
 toda la congestión.
 3) Las 50.000 futuras viviendas del barrio, ocupará el conjunto de viviendas más im-
 portante de todo el barrio. Se habla de solares, de locales comerciales, de
 -aparcamiento... - pero ¿cómo se concretará las escuelas, dispensarios, guar-
 derías... que son precisamente imprescindibles?
 Sagrera barri es definitiu en la materia de servicios indispensables para una
 comú. Lógicamente el incremento de la población agudizará gravemente las
 y problemáticas.
 4) Casi todos los barrios del extrarradio de Barcelona padecen las mismas proble-
 mas que nosotros, la planificación urbanística está al servicio de unos intereses -
 muy concretos, que evidentemente no son los de la mayoría de ciudadanos.
 La Asociación de Veïnes la Sagrera, aunque consciente de las limitaciones que le
 impone la legislación vigente, luchará con todos los recursos en contra de estas
 intenciones concretas y se favorece de la barra más digna y atenciosa habitabi-
 -lidad y socialidad.

COMIANS NOME IDENTIFICAT
El grupo de Cultura de la A.V.C., prepara un diccio de tres dactils sobre identidad
 per a los días 11,20 y 27 de mayo de 1973. Las "veïna" de tota barra
 -autuaria y finalitat del espere reprochar humana. "Veïna autuaria",
 -diferencias entre el argot masculino y femenino
 -socialidad y socialidad.

Las charlas estarán dirigidas por el Doctor Ferrán Salas y tendrán lugar en la sa-
 lla Martí Molins, 43-45, a las seis de la tarde. Para que puedan asistir todos los
 veïnes, habrá servicio de guardería.

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS "LA SAGRERA"
Avda. Meridiana, 287 -99,1ª
Telf. 251.40.24

Fulla Informativa de l'associació nº 4 - JULIOL DE 1973

EL SHOW DE LA CALLE

SAGRERA

DE GOLPE Y PORRAO, LOS VEÏNOS DEL AYUNTAMIENTO NOS HAN COM-
 -VENIDO LA CALLE SAGRERA, "el carrer gran", EN UNA APTIVIDAD
 -JUVENIL.
 NOS HAN COLOCADO LOS "CARRETEROS" DE PROBLEMO APANADO Y HAN
 -SEÑALADO DOBLE VIA POR BARRA, "el carrer gran" HA PASADO
 -DE DOS A CUATRO CARRETEROS, COM ZULO SE FACILITA, "SAGRERA",
 -UNA ALTA FIDELIDAD EN EL TRAFICO, LOS COCHES CORREN MÁS... "S-
 -NO, POR DENTRO SE CRUIA LA CALLE, POR LOS PASOS DE PEDESTRES"
 -LOS PASOS DE PEDESTRES DE LA CALLE SAGRERA SO LOS RESPIRA CADA
 -NADIE (haga una prueba a las doce del mediodía).
 -LA CALLE SAGRERA SENCILLA SINA PASOS, HACE MÁS DE UN AÑO QUE VE
 -NOS DICHIENDO,
 -EL AYUNTAMIENTO HA DICHO QUE YA EXISTE UN PROYECTO PARA RE-
 -SALAR CONVENIENTEMENTE "el carrer gran",
 -PROYECTOS, PROMESAS Y PODO SIGUE IGUAL !!

SAGRERA
butlletí de l'associació de veïns "la sagrera" nº 12
GENER - FEBRER 1975 Avd Meridiana 287 T. 251.40.24

➤ la carestia de la vida
➤ la sanidad en el barrio
➤ ¿CUÁNDO TENDREMOS EL INT. DE E. M. EN EL DISTR. ??

JOBAR MARIANO, ESTO SUBE COMO EL COSTE DE LA VIDA!
QUE TORTA, FLAMAGAN QUE TORTA, SE AVICINA

SAGRERA
Butlletí de l'associació de veïns "la Sagrera"
Febrero 1976

EXIGIMOS: DIMISION AMNISTIA

TOT SAGRERA "la barraca" especial
ASSOCIACIÓ VEÏNS SAGRERA SUPLEMENT DE LA REVISTA • 13 NOVEMBRE

Ja tenim La Barraca!

UNA LECTURA CRITICA DEL PODER DES DE LA CULTURA

CRÒNICA D'AVUI

EDITORIAL

TOT SAGRERA gratis
ASSOCIACIÓ VEÏNS SAGRERA SUPLEMENT DE LA REVISTA • 13 NOVEMBRE

Ja tenim La Barraca!

UNA LECTURA CRITICA DEL PODER DES DE LA CULTURA

CRÒNICA D'AVUI

EDITORIAL

TOT SAGRERA
ASSOCIACIÓ VEÏNS SAGRERA • PORTUGAL S/N • TEL. 488 13 24 • NÚM. 45 • FEBRER 1993

La Festa Major de La Sagrera obre de nou les seves portes

TOT SAGRERA
ASSOCIACIÓ VEÏNS SAGRERA • PORTUGAL S/N • TEL. 488 13 24 • NÚM. 45 • FEBRER 1993

SERÀ AQUEST EL FUTUR DE LA SAGRERA? NORMAN FOSTER

PROPOSTA REC COMTAL - SAGRERA STATION

200 números!

150 números i més de 40 anys d'història "De camp de cols a la gran estació de la Sagrera"

CASAL DE BARRI

LA SAGRERA CONFINADA FOTO: DENIS MANS

Propostes per a la nova legislatura 2023/2027

Coneix els nostres

CURSOS HOMOLOGATS

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

IMATGE PER AL DIAGNÒSTIC I MEDICINA NUCLEAR

MODALITAT: PRESENCIAL/DISTÀNCIA HORARI: MATÍ / TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

RADIOTERÀPIA I DOSIMETRIA

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: MATÍ

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

HIGIENE BUCODENTAL

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU MITJÀ

CURES AUXILIARS D'INFERMERIA

MODALITAT: PRESENCIAL/DISTÀNCIA HORARI: MATÍ / TARDA

Pregunta'ns pels nostres cursos de
FORMACIÓ CONTINUADA

www.samclaret.com

Edita:
Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera

Equip de redacció:
Agustí Carrillo, Jaume Matas, Oleguer Méndez, i Antonio Ibáñez.

Redactors:

Jaume Matas, Isaac Herrero, Nau Bostik, Espai Jove Garcilaso, Josep M. Gil, Cinta S. Bellmunt, La Sagrera Es Mou, Parròquia Crist Rei, Grup Quilling, Centre Documentació la Sagrera (Quim Terré i Joan Gironès), Comissió de Festes de la Sagrera, Club Patí Congrés LSEM, Joan Pallarès, Maria Pura badenes, Elena Bigas, M. Àngels Bosch, Jordi Aragonès, Campanya de joguines, Centre Canòdrom, AEiG Pau Casals, Benjamí Mercader, Jordi Vilagut, Espai 30, Districte IX Imatge (Salvador Atance), PhotoSagrera (Juan López), La Sagrera en Femení (Margarida Giralt), Residència gent gran La Sagrera, Biblioteca La Sagrera-Marina Clotet, Coordinadora familiars residències 5+1, Antonio Ibáñez, Júlia Mercader, Susanna Serra, Agustí Carrillo

Correcció:
Agustí Carrillo

Publicitat:
Francisco Jiménez · 686 041 302

Maquetació revista:
Denís Matas

Associació de Veïns de la Sagrera:
Casal de Barri Torre de la Sagrera
Carrer Berenguer de Palou, 64-66
Barcelona 08027 · Tel. 93 408 13 34
avv.lasagrera@gmail.com

Blog de l'Associació
www.avvlasagrera.com
avv.lasagrera.bcn@gmail.com

e-mail revista Veïns de la Sagrera:
totalasagrera@gmail.com

Facebook:
Associació de veïns i veïnes de la Sagrera

Imprimeix:
Grama Graf SCCL · Tel. 93 389 94 67
Dipòsit legal: b-19006-2012

La revista TOTA LA SAGRERA i l'AVV no es fan responsables del contingut de les informacions signades pels redactors, col·laboradors o particulars.

EDITORIAL N. 200

OCTUBRE 2023

50 ANYS I 200 NÚMEROS DE VEU VEÏNAL

Amb orgull i emoció celebrem el llançament del nostre número 200 de la revista "TOTA LA SAGRERA", una publicació que ha estat el reflex de la vida, l'evolució i els èxits de la nostra Associació durant cinc dècades, i que en el transcurs d'aquests anys, tal com podeu veure en la portada de la revista, ha evolucionat amb diversos formats i noms: Fulla informativa, El butlletí de Sagrera, Tot Sagrera, i ara, "TOTA LA SAGRERA". És una fita que mereix ser commemorada, i en aquestes línies volem retre homenatge a tots aquells i aquelles que han contribuït a aquest llegat de coneixement, participació i unió veïnal a través d'aquest mitjà.

Fa mig segle, un grup de veïns decidits es van unir amb un objectiu clar: millorar la qualitat de vida del nostre barri. Així doncs, neix l'Associació de veïns i veïnes de la Sagrera, i des de llavors, hem treballat incansablement per construir un entorn més habitable i unit.

Les nostres publicacions, han estat un testimoni fidel de cadascun d'aquests moments. Des de la primera edició, al 1972, fins a la present, aquesta revista ha documentat les nostres lluites, triomfs, desafiaments i transformacions. A través de les seves pàgines hem mantingut informats els nostres veïns i veïnes, hem promogut la participació ciutadana i hem donat veu als que més ho necessiten.

Aquest número 200 és una prova de la nostra perseverança i compromís, és un testimoniatge de la força i la determinació del nostre barri per superar obstacles, adaptar-se als canvis i seguir endavant.

Però aquesta fita no pertany únicament a la Junta de l'associació, ni als escriptors i col·laboradors de la revista, és un èxit de les veïnes i veïns que al llarg d'aquests anys, han demostrat la seva dedicació i suport a la causa comunitària. Cada voluntari, cada aportació, cada persona que ha assistit a les nostres reunions o ha participat als nostres esdeveniments ha contribuït a construir l'essència de "TOTA LA SAGRERA".

A més, volem fer un agraïment als nostres lectors que ens han acompanyat en aquest viatge; el seu interès i fidelitat a la nostra revista han estat un estimul constant per seguir endavant.

A mesura que mirem cap al futur, reafirmem el nostre compromís de continuar treballant junts per un barri més fort i cohesionat. Els nostres reptes poden canviar amb el temps, però la nostra determinació d'enfrontar-los continua sent infrangible. La revista continuarà sent un pilar fonamental en aquest esforç de capturar l'essència del nostre barri, servint de mitjà de comunicació que uneix tothom.

En nom de la Junta de l'Associació, l'equip editorial i tots els col·laboradors i col·laboradores, us agraïm el vostre suport constant al llarg d'aquests 50 anys i 200 números de veu veïnal "TOTA LA SAGRERA". Junts hem fet història, i plegats, seguirem construint un futur millor.

JAUME MATAS PEDRA | PRESIDENT AVV LA SAGRERA

Els nostres horaris d'atenció a les veïnes i veïns:
Dilluns, dimecres i divendres de 18:00 h a 20:00 h

Ens trobaràs:
Casal de Barri Torre de La Sagrera
Carrer Berenguer de Palou, 64-66-Barcelona 08027
Telèfon 93 408 13 34

Escriu-nos al correu:
avv.lasagrera@gmail.com

El nostre web:
www.avvlasagrera.com

TOTA LA SAGRERA ARRIBA AL NÚMERO 200

L'exemplar que tens a les teves mans correspon al número 200 de la revista **TOTA LA SAGRERA**. S'acostuma a destacar, com a efemèride rellevant, quan celebrem algun número rodó, alguna data o aniversari, en aquest cas haver arribat a l'esmentat número. Val a dir, però, que editar i acabar publicant cada número ja de per si representa tota una efemèride.

Fa més de cinquanta anys que l'Associació de Veïnes i Veïns de la Sagrera distribueix entre el veïnat sagrerenc la seva publicació, sigui en el format que en cada moment hagi pogut ser. Cal tenir en compte, però, que encara que convencionalment aquest exemplar porti el número 200, en realitat són molts més els butlletins i revistes publicades, segons es recull al llibre recentment editat "MIG SEGLE DE COMPROMÍS DIGNIFICANT LA SAGRERA". Amb l'actual numeració, el número "0" de la revista **TOT SAGRERA** veia la llum l'abril de 1982. Anteriorment s'havien publicat butlletins de l'Associació amb diferents capçaleres des de 1972, any de la creació de l'Associació.

Fins i tot, s'havien arribat a publicar números especials o extres, com ara, quan el desembre de 1988 es va publicar un **TOT SAGRERA** d'un full, editat per qui subscriu aquest article, aleshores president de l'entitat, on es llençava un SOS o crit d'alerta, com a revulsiu, per fer palesa la greu situació d'impàs que vivia l'Associació. Per sort, el mecanisme va funcionar i aviat va sorgir un nou equip de persones compromeses. Van haver també altres fulls que, si bé no tenien el caràcter de butlletí sí que anaven adreçats a tot el veïnat, posicionant l'Associació sobre alguna problemàtica o fent una crida específica.

A l'etapa actual, la revista **TOTA LA SAGRERA** té la vocació de jugar un paper de finestra de l'actualitat del barri, més que de portaveu de l'Associació. En aquest sentit, la revista recull informacions i articles d'altres entitats, així com opinions o informacions de particulars, tot plegat, li dona un aire d'instrument transmissor de l'actualitat sagrerenca. El conjunt de publicacions de l'Associació podrà ser consultat per internet, en un futur i un cop culminin els treballs d'organització i digitalització de la documentació de l'Associació, tasca en la qual està immersa la vocalia d'arxiu.

La publicació d'aquest número 200 de la revista ja de per si és motiu de satisfacció. Celebrem, sobretot, que tenim al nostre abast una eina de comunicació consolidada i reconeguda entre el veïnat sagrerenc. Pertal que esdevingui també un instrument amb voluntat de permanència, cal comptar òbviament amb la participació i esforç de molts i moltes veïnes de la Sagrera, d'aquesta manera continuarà sent present puntualment cada dos mesos a les bústies, físiques o virtuals, i també als taulells de comerços i entitats col·laboradores.

I tu, lectora o lector, podràs continuar gaudint de la seva lectura i restar assabentat de molta de l'actualitat del que passa a la Sagrera.

Josep Maria Gil Martínez
Vocalia d'arxiu, Avv la Sagrera.

La nostra estimada influencer i entranyable lectora **Marisa Grera** ens felicita pels nostres 50 anys i 200 números de veu veïnal <https://www.facebook.com/marisa.grera>

PERIODISME DE PROXIMITAT

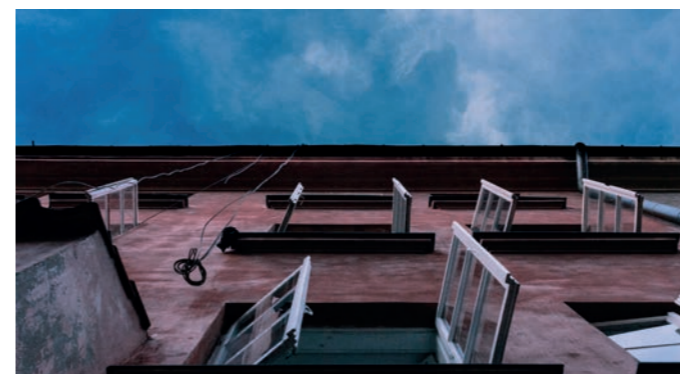
A La Sagrera vaig créixer, hi vaig viure un bon grapat d'anys, fins als meus primers passos a la universitat. La primera carrera que vaig estudiar va ser Ciències de la Informació, secció Periodisme, a la Universitat Autònoma de Barcelona (Bellaterra), i d'aquesta manera vaig començar a publicar com a estudiant en pràctiques en diferents mitjans. Però les arrels d'aquests primers treballs les situo a la Sagrera, on formava part de diferents entitats com la *Coral El Reguitzell*, la *JOBAC*, l'*Esplai de Crist Rei*, el grup de *teatre*... Així que la meua vida girava molt a l'entorn de la parròquia, que editava un full dominical i m'atreviria a dir que va ser entre aquestes pàgines on vaig fer públics els meus primers articles. En ells hi constatava activitats relacionades amb alguna de les entitats esmentades i també dels viatges que en aquella època fèiem a Taizé (França) i als diferents països que per Nadal acollien aquestes trobades.

Uns anys més tard, des de l'Associació de Veïns de La Sagrera es va impulsar una revista, el *Tot Sagrera*, i allí també hi vaig trobar el meu espai per escriure. Recordo la il·lusió amb què es va posar en marxa aquest projecte, amb l'entusiasme i l'enorme voluntat que caracteritza les veïnes i veïns d'aquest barri. Sempre lluitant per millorar-lo i jo m'havia fet ressò d'algunes de les seves reivindicacions que, fins i tot, a les darreries de les meves col·laboracions, havia aprofitat després pel desaparegut diari *El Noticiero Universal*, com a corresponsal del barri. Era l'època en què des de l'Ajuntament de Barcelona es promovien el que es van anomenar *placetes dures*, cosa que va rebre el rebuig de moltes zones de la ciutat, entre elles, de la Sagrera. Em sentia feliç donant visibilitat a aquest moviment social. Sense saber-ho, estava fent periodisme de proximitat, ara tan preuat i valorat entre la ciutadania.

Així que estic enormement agraïda pel fet que els impulsors del *Tot Sagrera* em donessin l'oportunitat de publicar, perquè em van ajudar a potenciar una afició que ha estat la meua vocació, el periodisme, i del qual n'he fet també la meua professió. Per tant, moltes felicitats a aquestes propostes veïnals que realitzen multitud de funcionalitats i, entre elles, refermar vocacions. Estic molt orgullosa del meu barri d'adolescència i de l'existència encara del *Tot Sagrera*, actualment transformat en *Tota La Sagrera*, i a qui li envio dues-centes abraçades, tantes com els números publicats que de moment ja ha assolit.

Cinta S. Bellmunt

DUES-CENTES FINESTRES OBERTES AL BARRI

Iniciar, modificar i tirar endavant el butlletí, la revista, de l'Associació de Veïns i Veïnes és una feina titànica que demana voluntat i dedicació. Des d'aquell full, inicial, a doble cara i en blanc i negre, fins a la revista actual han passat més de 50 anys. Són moltes les persones que hi han dedicat el seu temps per tal que, periòdicament, sortís de la impremta informació verídica i acurada per arribar a les mans dels residents de La Sagrera. No ha estat un camí de roses, ha estat un camí ple de dificultats que la Junta de l'Associació de Veïns i Veïnes ha sabut anar trampejant i posant la dedicació necessària fins arribar a aquest número **dos-cents**. Ja fa uns anys que gaudim d'una **TOTA LA SAGRERA** esplèndida, renovada i actual. Tenir una revista d'aquesta qualitat és un bé i un prestigi col·lectiu del qual hem de sentir-nos orgullosos. Moltes gràcies, Agustí Carrillo i l'equip que està al teu costat, per fer-ho possible.

Comptar amb una revista d'aquestes característiques, dona prestigi al barri i deixa impreses pinzellades d'història de la seva gent. La història de veritat és la que escriuen els habitants del barri, amb lletra petita i exposant el que succeeix en el seu dia a dia.

L'entitat **La Sagrera Es Mou** som més joves, només tenim dotze anys i la revista ha facilitat fer-nos conèixer divulgant les activitats que assiduament duem a terme. Sempre han estat ben rebudes les nostres aportacions. Hem pogut explicar els actes organitzats a favor de difondre coneixement i crear cultura assequible per a tothom, com **LSEM pel coneixement**, **LSEM per les lletres** i **LSEM pel territori**. S'ha fet ressò de la música i la socialització que escampem a través de les corals: **VEUS DE LA SAGRERA**, **GOSPEL SAGRERA** i **ESPAI 6:12**. Ha publicat les recollides d'aliments que periòdicament fem al carrer i a les escoles, aliments que van a parar a **DISA**. No

ha faltat cap any l'article sobre el **FIREM-NOS**, la fira de la solidaritat entre escoles i veïns, on es teixeixen les bases per a una bona convivència veïnal. **LA SAGRERA EN FEMENÍ** que està al costat de les dones, els dona suport i ajuda a prevenir possibles moments de dolor i de desempa. També hem pogut fer conèixer la tasca i, al mateix temps, demanar ajuda per a famílies de nadons que atenem, proporcionant-los productes de primera necessitat i cotxets i bressols donats per la gent del barri.

La llista podria ser molt més llarga i històrica, però ho deixem així ja que volem expressar el nostre desig més sentit: que segueixin sortint molts més números de **TOTALA SAGRERA!** I donem les més sinceres gràcies a la nostra germana gran, l'Associació de Veïns i Veïnes per fer ho possible.

La Junta de LSEM

RODÓ I UN BON FUTUR

Des de la Parròquia de Crist Rei volem donar l'enhorabona a la publicació "**Tota la Sagrera**" amb motiu d'arribar al número 200. Això vol dir el resultat d'un esforç tenaç i acurat per tal de donar ressò a la vida del nostre barri. Agraïm les ocasions en què han estat acollides les col·laboracions i escrits referents a la nostra Parròquia i al Casal.

Tot barri respira una vida pròpia i va fent la seva història que li dona identitat, ens cal algú que vagi recollint, com una formigueta, aquells petits i grans moments de la realitat viscuda, altrament es perd, que la memòria sovint és força oblidadissa. Aquest servei, la revista "**Tota la Sagrera**" l'ha fet, i el fa, amb encert i amb l'ajuda de tots els que hi participem, més o menys (importa la qualitat més que no pas la quantitat) per fer possible que aquest gran tapís (imatge escrita) de l'actualitat del barri prengui forma.

Gràcies a tots els que en teniu cura, reconeixem la vostra dedicació i desitgem que continuï endavant. Com ja sabeu, a la Parròquia som pregadors, per això demanem a Déu Pare, inspirador de tota obra bona, que beneixi les persones que fan possible la publicació. I de pas que ajudi a totes les llars del nostre barri, prou que ens call!...

Comunitat parroquial de Crist Rei – La Sagrera

Aquests van ser els resultats a la Sagrera a les dues darreres eleccions generals:

10 DE NOVEMBRE DE 2019 I 23 DE JULIOL DE 2023

Comparació dades generals:

	Any 2019	Any 2023	
Electors	21.832	21.087	-745
Votants	16.580	14.547	-2.033
Abstenció	5.252 24,06%	6.540 31,01%	1.288
Vots nuls	75	80	5
Vots vàlids	16.505	14.467	-2.038

Tot i que tenim la sensació que al barri cada cop hi viu més gent, és curiós que el nombre d'electors hagi disminuït en 745 persones.

Peraquesta disminució de votants potencials i per un increment de l'abstenció, el nombre de vots vàlids ha disminuït en 2.038.

Comparació repartiment vots:

Formació	Any 2019		Any 2023		Diferència
	Vots	%	Vots	%	
PSC-PSOE	3.693	22,38%	5.468	37,80%	1.775,00
ERC (1)	3.465	20,99%	1.777	12,28%	-1.688,00
En Comú Podem (2)	2.820	17,09%	2.421	16,73%	-399,00
PP	1.590	9,63%	2.244	15,51%	654,00
J x C	1.380	8,36%	1.050	7,26%	-330,00
C's	1.117	6,77%			-1.117,00
CUP-PR	997	6,04%			-997,00
Vox	866	5,25%	817	5,65%	-49,00
Altres	475	2,88%	606	4,19%	131,00
Vots en blanc	102	0,62%	84	0,58%	-18,00

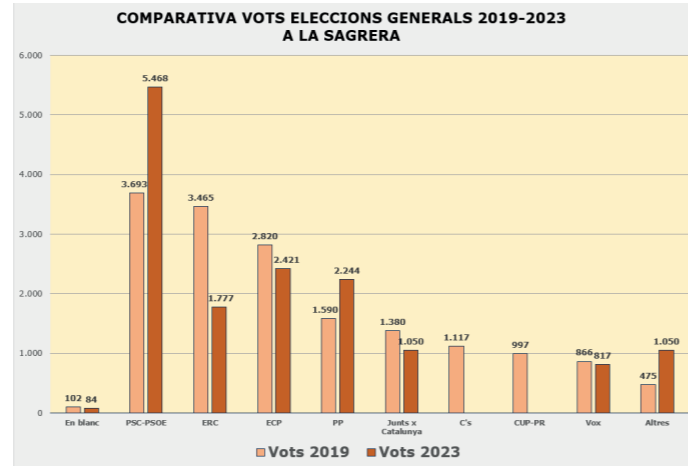
(1) A les eleccions del 2019 es va presentar com ERC-Sobiranistes i a les del 2023 com ERC.

(2) A les eleccions del 2019 es va presentar com ECP-Guanyem el canvi i a les del 2023 com Sumar-ECP.

Les explicacions del fet que, malgrat la menor participació, uns partits hagin augmentat el nombre de vots i d'altres n'hagin perdut, i el possible transvasament de vots d'unes formacions a d'altres, és un tema complex. Per tal d'evitar moure'ns en el terreny de les especulacions deixem per al lector la interpretació de les dades.

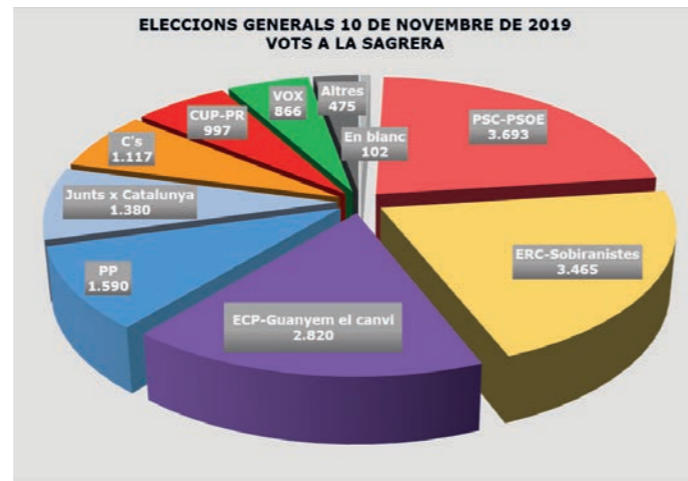
Font dades: Institut Municipal d'Estadística.

Quim Terrè i Joan Gironès Pau
Centre de Documentació de la Sagrera

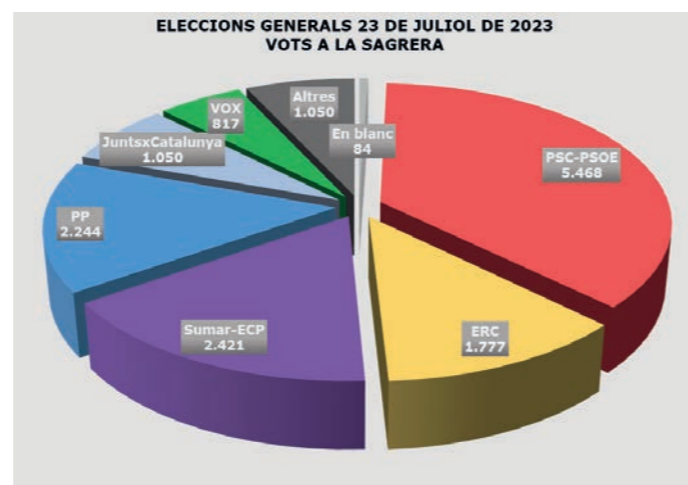
Comparació de vots per forces polítiques a la Sagrera entre les eleccions del 2019 i del 2023.

Gràfic: Centre de Documentació de la Sagrera.

Distribució de vots per forces polítiques a la Sagrera. Eleccions del 2019.

Gràfic: Centre de Documentació de la Sagrera.

Distribució de vots per forces polítiques a la Sagrera. Eleccions del 2023.

Gràfic: Centre de Documentació de la Sagrera.

SEGUEIX-NOS A LES
NOSTRES XARXES SOCIALS

@mercatfelipii

Mercat Felip ii

I ASSABENTA'T DE TOT EL QUE PASSA
AL NOSTRE MERCAT, NOVETATS,
PROMOCIONS I MOLT MÉS

FESTA MAJOR 2023

Ja estem arribant al mes de novembre i s'acosten dies d'activitats, festa i gresca a la Sagrera.

El matí del dissabte 11, tindrà lloc **la mostra d'entitats** a la plaça de Jardins d'Elx. Com cada any, les entitats i associacions del barri es donaran a conèixer al veïnat, on podreu apreciar tota la tasca que realitzen i que té un gran valor per al nostre barri. Durant la mostra hi haurà diferents activitats, com exhibicions de ball i tallers. Del 16 al 26 de novembre arriba el moment de la nostra tan esperada **Festa Major**. La Comissió de Festes ja ho tenim tot preparat per tornar a omplir, durant deu dies, els carrers, places i equipaments del barri, d'un munt d'actes per a tots els gustos i edats.

Per anar obrint boca: el diumenge 19 al matí tindrà lloc la **Cercavila**, on, aquest any, la geganta Sagrerina celebrarà el seu 20è aniversari. El matí del diumenge 26, podreu gaudir de la **Diada Castellera**, i la plaça Masadas es tornarà a emocionar veient els impressionats castells. També hi haurà música, espurnes, xocolata, un gran envelat... i molta festa! Si en voleu saber més, haureu de consultar al **Programa de la Festa Major**, que podreu recollir a la carpa de la Comissió de Festes el dia de la Mostra d'entitats, als equipaments o a botigues del barri.

I després de novembre, arriba el desembre, quan dins dels actes de Festa Major, el diumenge 17 de desembre,

tindrà lloc la **45a. Cursa de la Sagrera**, activitat en què la Comissió de Festes col·labora econòmicament amb La Marató de TV3. Us esperem a totis per gaudir plegats, ja que sense vosaltres no tindrien cap sentit aquests dies d'activitats, festa i gresca.

Comissió de Festes de la Sagrera

www.festesdelasagrera.cat www.cursadelasagrera.cat

EL CP CONGRÉS LA SAGRERA ES MOU, UN CURS MÉS A L'OK LLIGA PLATA

Per segona temporada consecutiva, el primer equip del **Club Patí Congrés La Sagrera Es Mou** jugarà aquest curs 2023-2024 a l'**OK Lliga Plata**, la segona categoria de l'hoquei patins estatal, a la qual va aconseguir mantenir-se brillantment en la seva primera participació.

A l'OK Lliga Plata hi juguen 24 equips dividits en dos grups i aquest any al CP Congrés li ha tocat el més complicat, el Sud, amb la presència de sis equips que tenen història recent a l'OK Lliga, la màxima categoria espanyola (*Arenys de Munt*, *Taradell*, *SHUM Maçanet*, *Lloret*, *Palafrugell* i *Alcobendas*), dos potents filials (*Barça Atlètic* i *Igualada*), el rival que també juga els seus partits al barri de la Sagrera (el reforçat *SD Espanyol*, que té com a seu la pista del CPI), *l'Alpicat* i *l'Alcorcón* madrileny.

Ho farà amb una plantilla molt semblant a la de la passada temporada, però amb canvi d'entrenador (Ferran Cussó, l'artífex de l'històric ascens, ha deixat pas a Víctor Cruz, el seu segon), i sense un dels seus joves talents i màxim goleador, Iñaki Cabezas, que va fitxar pel *Sant Just* per jugar a l'OK Lliga. Segueixen els dos porters, el jove Arnau Ventura i el veterà David Salelles, el capità Marc Aubets, el seu germà Albert, Jordi Arboix, Martí Ferrer, Àlex Martínez, el també goleador Biel Perpinyà i el júnior Guillem Muñoz, definitivament amb dinàmica de primer equip. Les dues novetats són l'igualadí procedent del *Sant Feliu*, Oriol Llorens, un jugador amb experiència a l'OK Plata, i Hugo Biedma, un altre jove goleador procedent de la *UEH Barberà*.

Al *Trofeu la Diada*, el torneig que va servir de presentació dels prop de 300 esportistes integrats en els 26 equips de la secció d'hoquei i els de la seva secció de patinatge artístic,

el CP Congrés La Sagrera Es Mou va cedir per 2-3 contra el *Barça Atlètic*, un equip format per joves talents internacionals en categories base, algun dels quals ja ha disposat de minuts a l'OK Lliga. I després, per seguir preparant el primer partit contra *l'Arenys de Munt*, va participar a la Lliga Catalana Plata, en la qual va arrencar un empat a la pista del *Manlleu* (2-2), un altre equip amb història a l'OK Lliga, i va encaixar dues derrotes, a casa contra el *Taradell* (2-3) i a Can Xarau contra el *Cerdanyola* (6-4).

I precisament per fidelitzar els seus seguidors, aquesta temporada el CP Congrés La Sagrera Es Mou ha posat en marxa el carnet del simpatitzant, un abonament per a poder gaudir de tots els partits del primer equip per només 35 euros, que està disponible a la pàgina web del club (www.cpcongres.cat).

30 PASSES

COL·LEGI MARE DE DÉU DELS ÀNGELS: 125 ANIVERSARI

Joan Pallarès-Personat

El Col·legi Mare de Déu dels Àngels de la Sagrera, les Monges, compleix 125 anys, sent l'entitat de qualsevol mena més antiga de la Sagrera i l'única que tenim establerta des del segle XIX.

El Pare Manyanet, Sant Josep Manyanet, que amb la Mare Encarnació Colomina i Agustí havien fundat les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret, havia fundat l'escola masculina coneguda com Els Padres al límit entre Sant Andreu i la Sagrera el 1877, i des de 1886 buscava un lloc adient a la Sagrera per a fundar-hi un col·legi femení, en un lloc prou allunyat d'institucions semblants de Sant Andreu o el Clot.

No va ser fins al moment de l'annexió de Sant Martí a Barcelona, el 1897, quan va veure la possibilitat de comprar unes cases, sorgint llavors un benefactor avalant la compra, Francesc de Paula de Benessat, cosa que va permetre fer realitat el vell projecte.

El 5 de maig de 1898 la Mare Josepa Tous signava la petició canònica per a la nova fundació, demanant, alhora, disposar de capella pública. Poc després, el dia 11 de juny, se signava l'escriptura de compra de les cases propietat de Josep Prades, i el 15 d'octubre el bisbe de Barcelona monsenyor Jaume Català i Albosa autoritzava l'establiment.

D'immediat es van realitzar les obres mínimes necessàries i es va pensar en establir-hi la Congregació passada la festa de Tots Sants, el dia 2 de novembre, però el Pare Manyanet no va considerar oportú realitzar la fundació el dia que l'Església commemora els Fidels Difunts, per la qual cosa l'arribada de la comunitat fou el dijous, dia 3 de novembre de 1898.

Des de Ciutat Vella es van desplaçar en un cotxe de cavalls el Pare Manyanet, la Mare Superiora, Encarnació Colomina, i les germanes Martina Folch i Folch, Manuela Serra i Vallès, Gertrudis Amat i Monràs, Encarnació Mas i Casterad, Montserrat Cabrol i Nadal, i Felipa Roig i Miró, cosa que va despertar curiositat durant el recorregut, i van ser rebuts a la Sagrera pels veïns, contents de la seva arribada.

Instal·lades a la casa, es va celebrar una mena de dia de portes obertes, en el qual el veïnat va poder conèixer les instal·lacions. Algunes veïnes van preparar el dinar i quan va arribar el vespre es va tancar la porta de la clausura. La comunitat va començar la seva vida religiosa amb normalitat i s'organitzaren les classes per a rebre, tant bon punt arribessin, les primeres alumnes.

Pot semblar molt falaguera la fundació, però venien a un barri obrer i l'establiment no tenia més enllà de les quatre parets, tot estava per fer. Com anècdota pot servir que la primera comunitat només tenia una cadira per persona, moble que calia transportar amunt i avall si volien seure, fos a la capella, al menjador o a la cambra. Les cases comprades tampoc tenien massa condicions, per això, quan va ser possible, el 1904, encarregaren la construcció de l'edifici neomudèjar que veiem ara a l'arquitecte Joan Rubió i Bellver.

Per tant, el Col·legi Mare de Déu dels Àngels aquest any fa 125 anys; l'edifici en farà el proper any 120 i dels orígens de la Congregació de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret, el 2024 també es podrà celebrar el 150 aniversari.

EL SAGRER (1983-2023)

Què ens diuen aquestes dates? Segurament per a la majoria de sagrerencs, ben poca cosa. A una minoria àmplia li poden portar records d'amistat, de convivència, de descoberta, de projectes de futur, que ja són present, bones estones i algun desengany. A una minoria petita i gran d'edat li pot venir a la memòria la realització d'un projecte, d'un somni, al qual van dedicar la seva vida professional i on van crear llaços d'amistat perdurables en el temps.

El setembre del 1983 van omplir les aules, amb olor d'obra nova, una munió de nens i nenes i un grapat de mestres disposats a donar-ho tot per tal que El Sagrer fos una bona escola. El Sagrer era fruit d'un esforç col·lectiu; per aconseguir-lo s'hi van implicar famílies que volien una bona educació per als fills, veïns i veïnes que anhelaven millorar l'oferta educativa del barri, l'Associació de Veïns, la Parròquia de Crist Rei, alguns partits polítics, l'Ajuntament de Barcelona, el Parlament de Catalunya i tota la comunitat educativa de la Cooperativa Escolar Icària, amb les famílies i els professionals encapçalant el projecte

Els objectius fundacionals eren ser escola catalana, laica, ancorada al barri, integradora, coeducativa, i amb el desig de ser capdavantera en les teories pedagògiques i educatives del moment. Per dir-ho ras i curt, es treballava per a la formació i educació integral de la persona.

S'han aconseguit aquests objectius? Ben segur que a grans pinzellades, sí.

S'hi van invertir grans dosis d'illusió i d'imaginació. Es va comptar amb una associació de mares i pares potent i entregada que van treballar, colze a colze, amb el Claustre de Mestres i amb el personal no docent. Es va crear una organització democràtica del centre. Junts van integrar en el currículum escolar les festes tradicionals del país i del barri, fent de la religió un fet heretat però que no marcava el dia a dia. Des del primer dia el català va ser la llengua vehicular de tots els estaments de l'escola. La gran majoria d'alumnes eren del barri, i l'escola el va dignificar donant a conèixer la història i reivindicant i valorant les millores que a poc a poc s'anaven obtenint. La procedència de les famílies era variada, s'ensenyava a estimar el que era propi i el que era d'altri. La formació pedagògica continuada del Claustre era primordial. Amb el temps va anar canviant el projecte educatiu inicial per anar integrant nous paràmetres pedagògics.

Les persones que vam ser des d'un inici a El Sagrer ens mirem l'escola amb afecte, illusió i un xic d'enyor. Però ens sentim bé de veure que és una escola viva i que s'adapta als reptes d'una societat canviant i amb necessitats bàsiques no assolides.

Tenim un sentiment d'estima i de record cap a les persones que al llarg d'aquests anys ens han deixat i no poden celebrar aquests 40 anys d'escola. Recordem: la Mercè Badenes, l'Eulàlia Bota, la Teresa Badia, la Montse Garrido, la Ma. Antònia Maeso. I un bon nombre de pares i mares que van estar al capdavant de tot el procés.

El Sagrer ha fet quaranta anys, és una escola madura, amb carisma i personalitat. Ara, com sempre ha estat, li toca a la comunitat educativa actual marcar els objectius de què vol ser i com ho pot aconseguir. Li desitgem sort, determinació i illusió en els plantejaments actuals.

Maria Pura Badenes, Elena Bigas i Àngels Bosch

**Si esteu interessats a saber més d'Icària i d'El Sagrer, us recomanem recuperar la revista TOTA LA SAGRERA, número 179, de l'abril del 2019.*

Farmàcia
Anna Lloberas
Horari:
De dilluns a divendres
8.30h a 21h
Dissabtes de 9h a 14h

CI Hondures, 65
08027 Barcelona
telèfon 933 499 070

*Fes publicitat,
fes barri*

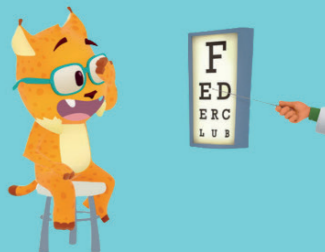
LA TEVA ÒPTICA DE CONFIANÇA

El nostre equip, **Sara, Ada i Ivanna** t'assessorarà i t'oferirà la solució visual que més s'adapti a tu, ja siguin ulleres de qualsevol tipus, lents de contacte o serveis d'optometria avançada.

-50%
En ulleres de sol portant la revista

**A MÉS, TAMBÉ SOM OPTOMETRISTES
EXPERTS EN TERÀPIA VISUAL
I VISIÓ INFANTIL**

 federòptics
Pre-Visió

C/ Gran de la Sagrera, 111
93 001 42 70 - 672 131 934
www.federopticsprevisio.com
pre-visio@federopticos.com

**ULLERES GRADUADES
LENTS DE CONTACTE
PRESSIÓ OCULAR
FONS D'ULL
OPTOMETRIA
TERÀPIA VISUAL**

AIGUA, AIGUA...

Sí, en falta molta, i aquest any ha estat de molta calor i els camps estan secs. Malgrat això a l' nostre hort urbà de La Ferroviària de la Sagrera podem trobar:

LA FIGUERA

Està molt alta i maca. Les figues són riques en vitamines A, B i C, i van bé per al restrenyiment i per al colesterol. És un arbre molt rústic que suporta bé la calor i també temperatures baixes de fins a 15°.

L'AMETLLER

El del nostre hort és del Baix Camp, de l'Alforja. Pot arribar a fer entre vuit i deu metres d'alçada i resisteix el fred. Les ametlles es mengen com a fruit sec, però també se'n fa llet. Són molt adequades per a les embarassades i ajuden a la regeneració del sistema nerviós. Per últim, l'ametller a la península ibèrica va arribar fa dos mil anys introduït pels fenicis.

LAS BLEDES

És una planta poc exigent, però vol millor terrenys argilosos i també resisteix bé al fred. Si teniu un hort es pot sembrar directament o en almàixera (lloc on fan el primer planter de les hortalisses). Es veu que a l'edat mitjana la sopa de bleida i porro era un plat corrent a les taules de la pagesia humil.

ALBERGÍNIA

Al nostre hort hi ha albergínies molt maques. És una planta adaptada als climes càlids i necessita de deu a dotze hores de sol diàries; nosaltres les sembrem entre febrer i març, i la collita s'esglaona entre juliol i octubre. S'aconseja abans de consumir tallar-la i deixar-la durant una hora amb sal perquè deixi anar l'aigua i part del seu contingut en solanina. Conté vitamines A i C, afavoreix les bones digestions i redueix el colesterol.

Per visitar l'hort és fàcil, solament truqueu a aquest **telèfon 93 340 86 75** de la Biblioteca de la Sagrera-Marina Clotet

Jordi Aragones

SABIÉU QUE ELS REIS MAGS VIUEN A LA SAGRERA?

Sí, aquí, a La Sagrera!

Però només la màgia del dia 5 de gener els fa visibles i els fa sortir del Casal parroquial del Crist Rei molt carregats de joguines i ajudats per uns patges molt il·lusionats. Les primeres cases on fan parada són les de les famílies del barri amb menys recursos que no han pogut enviar la seva carta.

És aquí on comença la màgia, quan a petició d'un grup solidari anomenat "CAMPANYA DE JOGUINES" els veïns i veïnes de La Sagrera escriuen cartes solidàries i, d'aquesta manera, aconsegueixen que els Reis Mags puguin arribar a tots als infants del barri. L'equip que dinamitza aquesta iniciativa es coordina amb Serveis Socials i amb les entitats del barri que d'una manera o altra col·laboren i fan possible aquesta tasca.

Durant les festes nadalenques l'equip coordinador amb l'ajuda imprescindible dels voluntaris i voluntàries que participen de la campanya, principalment adolescents de les entitats juvenils del barri (Esplai, CAU i JOC), fan una feina intensa, fent difusió pel barri, posant guardioles als comerços per poder cobrir les despeses econòmiques del projecte i, sobretot, recollint i preparant totes les joguines que les veïnes fan arribar i que amb molta il·lusió es trien i s'emboquen pensant en aquell infant que les rebrà.

Finalment el dia 5, després de la cavalcada, carreguen els sacs

de joguines i puguen a totes les cases d'aquests nens i nenes que viuen una de les nits més màgiques i inoblidables de l'any, rebent les joguines de les mans dels Reis Mags.

I aquest any 2023 no serà una excepció: ens trobareu **els dies 27, 28, 29 de desembre i el 2 i 3 de gener**, al Casal Parroquial de Crist Rei en **horari de 11h a 13h i de 17h a 19h**.

La vostra ajuda és imprescindible, a través de **JOGUINES NOVES** o altres donacions, per seguir fent possible aquesta campanya de Reis tan necessària per molts infants del nostre barri.

Ep, però la nostra tasca no s'acaba la nit de reis! Coincidint amb les festes del barri de La Sagrera, tornem a estar presents amb els "encants solidaris" per vendre, a un preu simbòlic, les joguines que ens arriben que no són noves i a les quals volem donar una segona vida.

La recaptació solidària es dona íntegrament a l'associació **MIRADAS QUE HABLAN**, per a la investigació de la malaltia duplicaciómeCP2, més informació a www.duplicacionmcp2.es/

Us esperem **el dissabte 25 de novembre** a la Plaça de Jardins d'Elx!

L'equip coordinador de la campanya de joguines

CENTRE RESIDENCIAL BEAT TARRÉS CLARET

El passat 23 de setembre es va dur a terme la inauguració, amb benedicció inclosa, dels locals situats a la parròquia de Crist Rei de la Sagrera, a sobre de la Capella lateral i de la rectoria. En aquesta inauguració van assistir el bisbe auxiliar de Barcelona, en Xavier Vilanova, directiu de la Fundació OBA, el conseller del Departament de Drets Socials, Carles Campuzano, el rector de la parròquia, Josep-Joan Badia, i alguns veïns i membres de la comunitat parroquial.

En aquests espais, construïts als anys 70, va haver, en primer lloc, durant força anys una residència del Seminari de Barcelona, que en marxar va donar lloc a locals dedicats a activitats parroquials. Arran de les mancances en serveis i seguretat han estat uns anys desocupats, fins que una iniciativa privada relacionada amb el bisbat i amb el suport de l'administració pública els ha recuperat, restaurat i donat un nou ús, casualment relacionat amb l'inicial, una residència per a joves que començarà a rutllar els propers mesos.

El nom d'aquests espais és Centre Residencial Beat Tarrés Claret, el qual vol oferir als adolescents i joves una alternativa al medi familiar cobrint-los un entorn que garanteixi

el seu desenvolupament harmoniós encaminat a la seva plena autonomia acompanyant-los en el seu procés d'emancipació.

La seva finalitat serà l'acolliment d'adolescents i joves que viuen a la Residència La Immaculada de Sant Andreu de la Barca, donant continuïtat als seus processos, una vegada complerts els 16 anys d'edat, i fins que assoleixen la majoria d'edat i/o la seva emancipació, acompanyant-los en el seu procés d'estudis, d'accés al món laboral i de l'habitatge propi amb les garanties mínimes d'èxit, transmetent l'estil i tarannà propi de l'entitat. Per donar resposta aquests adolescents i joves, el centre comptarà amb la presència constant d'un equip o referent educatiu.

La fundació que està al darrere d'aquesta nova residència és Organisme Benèfic Assistencial (OBA) que va ser fundada al 1946 pel beat Dr. Pere Tarrés i pel Dr. Gerard Manresa, ambdós metges i el primer també sacerdot, amb la finalitat d'atendre malalts que patien la tuberculosi i que no eren atesos per la sanitat pública. L'orientació actual de la Fundació OBA manté viu l'esperit cristià dels seus fundadors, que consisteix en servir els qui més ho necessiten a la nostra societat a través de l'atenció i la cura de les persones en situació de vulnerabilitat.

Els altres centres d'aquesta fundació són la Residència Dr. Gerard, a Manresa, i La Immaculada, amb seu a Sant Andreu de la Barca, els quals volen ser un signe de servei i d'acollida tant a infants, adolescents i joves que pateixen problemàtiques sociofamiliars, com a persones grans en situació de fragilitat. OBA és una institució canònica de l'Arxidiòcesi de Barcelona, amb personalitat jurídica pròpia, dirigida per un patronat. És una filial de Càritas Diocesana de Barcelona.

Agustí Carrillo (amb dades de la mateixa fundació)

DOCUMENTEM L'ESPERIT DEL BARRI

Veïnes, veïns, agents del barri i la comunitat han documentat col·lectivament fins a cinquanta fotografies de l'antic Canòdrom Meridiana al llarg dels últims dos anys. El procés participatiu forma part de Memòries del Canòdrom, i encara queda molt camí per recórrer.

Som a l'hivern de 1983. La liberalització del joc i l'aparició dels bingos han disminuït les apostes al Canòdrom Meridiana, l'edifici emblemàtic del Congrés i Els Indians on se celebren curses de llebrers. La falta de zones verdes i d'oci familiar el van convertir en l'espai de lleure popular per excel·lència per al veïnat de la Sagrera, Navas, Vilapicina i Sant Andreu des dels anys seixanta. Per incentivar que la gent continuï venint, s'organitzen sorteigs amb "premis sobre rodes": bicis, motocicletes i cotxes són els reclams per apostar.

Fem un salt al 2023. Un grup de veïns i veïnes es troben per reviu les memòries del Canòdrom, ara reconvertit en Ateneu d'Innovació Digital i Democràtica. Gràcies al treball col·lectiu, coneixem l'ambient, les dinàmiques i l'esperit que caracteritzava el barri. Però encara queden moltes memòries per recopilar.

Des de fa més de dos anys el projecte de Memòries del Canòdrom reivindica la memòria popular del barri, vital i de vegades deixada de banda per part de la història més oficial. El punt de referència són les experiències viscudes al Canòdrom Meridiana. Fins ara ja s'han documentat cinquanta fotografies gràcies a la participació de les veïnes, les quals estan disponibles al web <https://comunitat.canodrom.barcelona>.

Ara, les portes del Canòdrom estan més obertes que mai. Hi trobes des de classes per aprendre a fer servir el mòbil, fins a conferències

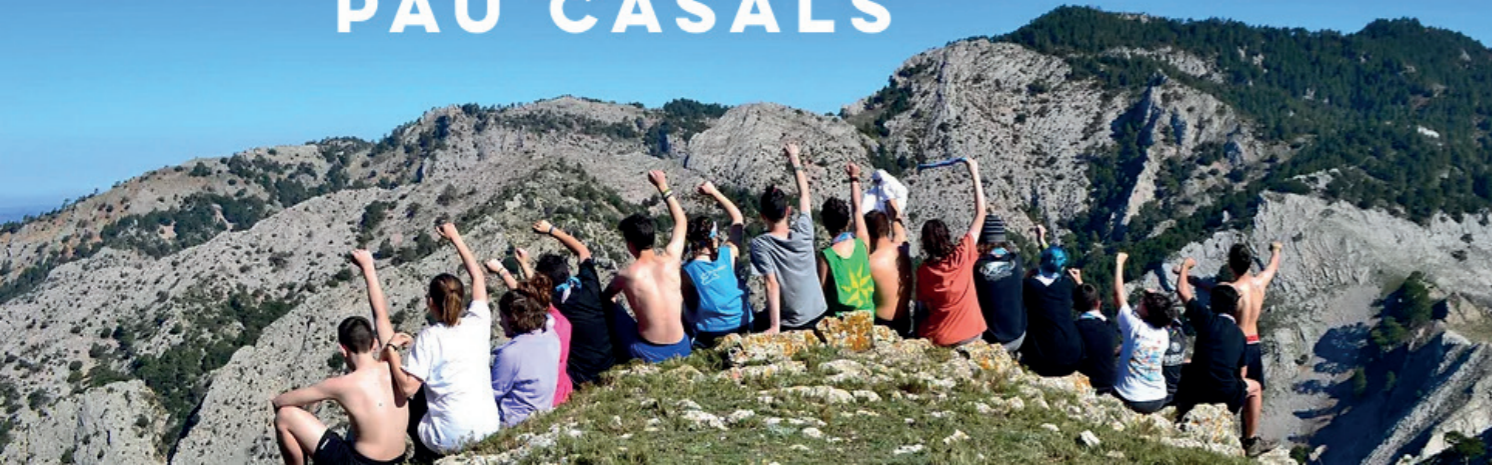
sobre l'addicció a les pantalles, passant per taules de memòria que mantenen viva la història d'aquest espai d'oci tan estimat. Si encara no el coneixes, et convidem a descobrir-lo.

Fotografia en color feta l'any 1983, on s'aprecia el paisatge nevad, un cotxe vermell Seat Panda, una bicicleta i una motocicleta. Cedent: Josep Navarro. Aquest record forma part del Banc de Memòries del Canòdrom

Canòdrom – Ateneu d'Innovació Digital i Democràtica
Carrer Concepció Arenal 165
Web: <https://canodrom.barcelona/>
Telèfon: 937 68 99 36

AGRUPAMENT ESCOLTA PAU CASALS

Aquest agrupament va ser fundat el 1969 a la Sagrera, perquè les desavinences amb la Direcció de l'escola Jesús, Maria i Josep de Sant Andreu, on era l'A.E. Pare Bertran, van provocar la consideració de deixar l'Agrupament i buscar un nou espai. Mossèn Oriol, rector de la Parròquia de Crist Rei de la Sagrera,

va oferir locals i la possibilitat d'unir-se amb un grup d'Esplai que es trobava en un local proper a l'església, compartint l'ús del "gran pati" de la plaça dels Jardins d'Elx, llavors recentment urbanitzada.

Durant els anys 1979-1989, l'escoltisme català experimentava un ressorgiment amb el moviment escolta reivindicant nous mètodes per a cada branca. La trobada "Fent Camí", el 1981, va consolidar aquest moviment comunitari que educava infants en valors com la solidaritat, la cooperació i el respecte a la natura.

El cau era un espai vital, fomentant la convivència, el joc, l'aprenentatge i la responsabilitat amb el barri i el país. L'afecte entre l'equip de caps fomentava la col·laboració i la confiança entre totes les edats.

En els anys 1989-1999 es va introduir la branca de castors per a infants de 5 a 7 anys. Això, tot i inicials reticències, va enriquir l'experiència de l'Agrupament.

Durant el 2009 i el 2019, es viu una altra reforma al Casal parroquial de Crist Rei per convertir-se en un lloc polivalent. La pèrdua d'identitat i les desavinences amb la junta parroquial van obrir les portes al plantejament de fer un canvi d'espai. Davant d'aquest context, el curs 2017-2018 va sorgir l'oportunitat de canviar l'espai físic on el cau vivia, d'un edifici privat a un de públic. Tot creant la Federació d'entitats de la Sagrera amb diverses entitats del territori. Aquest canvi va permetre una millor integració amb la comunitat i una governança més participativa i transformadora.

Actualment, l'agrupament consisteix en una organització sense ànim de lucre dedicada a l'educació en el lleure d'infants i joves de 5 a 19 anys, seguint el mètode escolta. Aquest mètode promou l'aprenentatge mitjançant l'acció i l'experiència, buscant que cada persona sigui protagonista del seu propi creixement i agent de canvi a la societat.

L'agrupament es compon de tres elements fonamentals: l'equip de caps, infants i joves, i les famílies. L'equip de caps, format per joves voluntàries, té la responsabilitat de

planificar i dinamitzar les activitats del cau. Això inclou organitzar projectes de servei, campaments i altres activitats per a infants i joves. L'objectiu és educar-los integralment i fomentar valors com el respecte, la tolerància i el diàleg assertiu. Els infants i joves són la part principal i el motor de l'Agrupament. Participen activament en les activitats i aprenen a través de l'experiència. Aquesta participació els ajuda a desenvolupar habilitats socials, treball en equip i a gaudir mentre aprenen valors essencials.

L'agrupament està format per cinc unitats, castors i llúdrigues, llops i daines, rangers i noies guies, pioners i caravelles i per últim trucs.

La proposta educativa de l'Agrupament implica educar infants i joves com a agents transformadors de la societat. Això s'aconsegueix a través de projectes de servei, excursions, campaments i altres activitats que els mostren com poden tenir un impacte positiu en el seu entorn.

Al llarg de l'any, es realitzen tres campaments: els d'hivern, on participa tot l'Agrupament; els, de primavera i d'estiu on normalment cada unitat va per lliure. Aquests campaments ofereixen als membres l'oportunitat de conèixer, viure noves experiències, guanyar autonomia i créixer mitjançant experiències enriquidores.

Tot i els canvis d'espai, l'Agrupament manté la seva essència. Es continua treballant en l'àmbit pedagògic, recuperant projectes educatius històrics i conservant tradicions com la Flama del Canigó, la participació en projecte de La Marató de TV3 i els campaments d'hivern conjunts. Això reflecteix un compromís continu amb la seva missió educativa i comunitària.

Agrupament Escolta i Guia Pau Casals

Segueix-nos: @aeigpauca

BARCELONA LLIURE

D'AGRESSIONS SEXISTES

Si has viscut alguna
agressió i necessites suport,
pots contactar amb:

112

TELÈFON D'EMERGÈNCIES

Atenció 24 hores, 365 dies:
En català, castellà, anglès,
francès i alemany.

900 900 120

CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

Atenció 24 hores, 365 dies l'any,
en 124 idiomes.

Confidencial i gratuït.

MISTERIS DEL DISTRICTE

DESAPAREIX L'ARENAL DE SANT ANDREU

Des de l'origen dels temps, la Sagrera no tenia cap estació de tren i Sant Andreu en tenia dues; aquesta era la lògica del districte, i res feia pensar que això havia de canviar.

Però, fins aquelles coses que semblen més eternes poden acabar capgirant-se, no sols perquè ja fa temps que es parla que la Sagrera tindrà una gran estació no se sap quan (ni si la veurem els actuals lectors de la revista), sinó que de moment el nostre barri ha guanyat una estació de rodalies; mentrestant, Sant Andreu que en tenia dues de ben grans, amb edificis de solera, a hores d'ara sols en té una, de la mateixa categoria ferroviària que la Sagrera i pitjor comunicada, sense metro. Com ha pogut passar això?

Per analitzar aquesta circumstància retrocedim en el temps. Recordem que les dues magnífiques estacions que tenia Sant Andreu portaven el sobrenom d'"Arenal" i "Comtal", uns atributs l'origen dels quals es perd en la nit dels temps:

- hi havia molta arena en aquell lloc tan lluny de la platja?
- potser a un andreuenc il·lustre el van fer comte?

Segurament algun especialista en la història de Sant Andreu del Palomar ens podria desvetllar el misteri, però la veritat és que la majoria d'usuaris de les estacions desconeixien del tot per què es deien així, per tant els noms havien quedat anacrònics i convenia la seva modernització i posada al dia.

St. Andreu Arenal hagués pogut anomenar-se St. Andreu - Meridiana, a la manera de l'estació de rodalies sagrerenca, al cap i a la fi comparteixen línies, segur que els andreuencs de pro ho haguessin trobat del tot lògic; però no, una mà negra, una malastrugança que persegueix el barri veí ha fet que des d'algun obscur despatx que Adif té a la capital de l'estat, decidissin que calia fer desaparèixer el nom de l'apòstol. Males llengües afirmen que tota la culpa és del districte veí. Sí, Nou Barris, que ja els havia pres el cementiri de feia temps per obra i gràcia de la bruixa Meridiana, ara, en un moment de debilitat andreuenc, va i els pren l'estació. Ara l'estació porta el nom del gran bulevard comercial que des de la Meridiana travessa el districte de Nou Barris fins al Turó de la Peira. Des de la plaça Orfila no han pogut fer res per evitar que l'estació hagi perdut tota vinculació amb el barri que ells capitanejen.

I la de St. Andreu Comtal? Fins a aquesta redacció ha arribat el desesperat clam perquè portés el nom de l'antic municipi, però és regla sagrada de la companyia que totes les estacions del terme municipal de Barcelona portin el nom de la ciutat davant, és com el que tots els equipaments del districte han de portar el nom de Sant Andreu al costat de la porta, i com que per sort, o per desgràcia, a Barcelona només hi ha un Sant Andreu, doncs no cal el nom complet. Si la Colau hagués escoltat les urnes en el referèndum en el qual els andreuencs es van declarar independents (veure TLS n. 189), doncs potser ara sí que l'estació es diria Sant Andreu del Palomar, però si ella no els va fer cas, dubto que l'actual alcalde els en faci.

Això sí, com que parlem de Sant Andreu, i com no podia ser d'altra manera, per acontentar el veïnatge i

que puguin continuar sentint que viuen en el millor barri del districte, la nova estació té un espectacular disseny innovador, gràcies al seu passeig i les lluernes que li donen llum natural dins les andanes, tot al contrari de la discreció i austeritat espartana de la nostra estació de rodalies, la qual té un únic i solitari rètol indicatiu en un punt imprecís de la Meridiana, pràcticament camuflada en el mobiliari urbà.

SEID (Sagrerenc Estranyat I Desconcertat)

FARMÀCIA
Susana Serra
La teua salut, la nostra prioritat
Carrer Pacífic, 61 08027 - T. 933 409 520
farmaciaserrason@cofb.net

PERRUQUERIA
MAR-I-BEL

Tel. 93 352 29 63

C/ Sant Antoni Ma Claret, 474, 1r 2a
08027 Barcelona

*Fes publicitat,
fes barri!*

UNA REVETLLA AMB LA MARIA BARBAL

La Sagrera Es Mou per Les Lletres

Per Sant Pere, "Pedra de Tartera" a la Sagrera. Així podríem titular la sessió literària del passat 28 de juny a l'Espai 30 si no fos que aquesta "revetlla" no fou gens frívola, sinó que tothom va gaudir de les assenyades paraules i reflexions de l'escriptora Maria Barbal, la veterana autora del Pallars, que va visitar el nostre barri i ens va obsequiar amb una conversa deliciosa.

La presència de la literata va atraure noranta persones, un nou rècord per a **La Sagrera Es Mou per Les Lletres**, que sessió a sessió va incrementant el nombre d'assistents a uns actes on aconsegueixen crear l'atmosfera necessària perquè la persona convidada s'hi trobi a gust i els assistents gaudeixin del testimoni del protagonista de la vetllada. En aquesta ocasió, l'acte va comptar amb la col·laboració de **Terrabastall**, grup d'acordionistes diatònics que amenitzà la sessió amb algunes peces vinculades a l'entorn rural d'on és originària la Maria Barbal.

«He estat una persona molt tímida»

«He estat una persona molt tímida. M'he hagut d'acostumar a parlar», se sincerà l'autora de "Pedra de Tartera", que també confessà que a la seva primera novel·la és a la qual està més agraïda, atès que la va donar a conèixer i "em va convertir en escriptora". Fins llavors, la Barbal ni havia escrit cap relat d'una certa llargària ni s'havia plantejat dedicar-se a aquesta professió. Tanmateix, també admeté que, en el seu repertori, «hi ha dues novel·les que m'han costat molt: "A l'amic escocès" i "En la pell de l'altra", que trobo que no va ser prou apreciada, possiblement perquè es va publicar en un moment poc adequat».

L'escriptora pallaresa també lamentà haver viscut una escolaritat on el català era apartat. «D'aquesta mancança no me n'he recuperat mai». I, tal i com queda reflectit en alguns dels seus llibres, també denuncià que en aquella època els mestres existents poc podien fer per elevar el nivell de l'ensenyament dels alumnes. Ella, que es dedicà inicialment a la docència, manifesta veure actualment «l'ensenyament com una muntanya. No sé com els professors resisteixen algunes situacions».

«De metòdica en soc poc»

En aquest sentit, Maria Barbal explicà que, el 1999, «quan estava escrivint "Carrer Bolívia", em vaig veure sobrepasada i vaig demanar una excedència». L'escriptora pallaresa, que agrai la sorpresa musical de la sessió («em fa molta il·lusió aquesta música dels acordions, perquè a la festa major del poble la música que hi havia era la d'un acordió, un de sob»), també manifestà trobar «difícil escriure per a nens», a la vegada que reconegué que «de metòdica en soc poc» a l'hora de posar-se a escriure.

La convidada fou l'encarregada de lliurar el premi del certamen literari associat a aquesta sessió, **"Record d'infantesa"**,

adjudicat a la Júlia Arévalo i Martí, de només 17 anys i que viu a Roda de Berà. El segon premi fou per a la Laia Sánchez i Muro, de Sabadell, mentre que el tercer premi correspongué a la Mónica Amorós i Hernández.

L'acte es completà amb les lectures dels textos guanyadors, alguns fragments dels llibres de la Maria Barbal, un joc al voltant del vocabulari vinculat al Pallars, i cava i coca de la pastisseria **Bareche**, habitual col·laboradora de La Sagrera Es Mou. Les persones que ho desitjaren pogueren obtenir la signatura i dedicatòria de l'escriptora convidada, que en aquesta ocasió també tingué feina per atendre totes les sol·licituds dels llibres posats a disposició per la llibreria **Trabookaire**.

Text guanyador del certamen "Record d'infantesa"

Claror

Obro els ulls endormiscats, lentament, sense pressa, deixant que els rajos del sol matiner m'acarolin les pestanyes. L'avi continua apujant les persianes lentament, amb un somriure, cantussejant una suau melodia mentre la llum inunda l'habitació i ho nega tot. M'arrosso amb mandra mentre els somnis nocturns comencen a dissipar-se i m'aixeco sense pressa acompanyada de la mà de l'avi. Els seus ulls de tardor em miren amb estima i un somriure d'orella a orella es dibuixa al meu rostre.

Deixo que l'aigua freda recorri lliurement les meves galtes enceses per l'emoció i la joia de començar un nou dia amb la millor companyia possible. Deixem enrere l'habitació il·luminada i recorrem carrers farcits de nens carregats amb motxilles de tots colors i voreres carregades d'infantesa i d'innocència. Travesso la porta d'entrada de l'escola i veig com la mà del meu avi s'acomia, i es va fent petita a mesura que corro per retrobar-me amb els companys.

Júlia Arévalo Martín, 17 anys, Roda de Berà (Tarragonès)

Pròxima convidada: Gemma Ventura

La pròxima sessió de La Sagrera Es Mou per Les Lletres coincidirà amb la Festa Major i serà el 24 de novembre a les 7 del vespre a l'Espai 30. En aquesta ocasió, la convidada serà la Gemma Ventura, guanyadora del **premi Josep Pla 2023** amb **"La Llei de l'Hivern"**. Us hi esperem. Com també esperem que concourseu en el certamen literari associat a aquesta sessió, les bases del qual publicarem pròximament. L'organització està molt satisfeta de la resposta obtinguda en la darrera convocatòria, en què s'ha assolit un rècord de participants, amb treballs arribats cada cop des de més lluny, fins i tot des d'Itàlia.

Jordi Vilagut Munt – La Sagrera Es Mou per Les Lletres

ACTIVITATS A L'ESPAI 30 (C/ HONDURES, 30): ESPAI D'ART

NOVEMBRE:

Dissabte 18 de novembre, de 10h a les 14h

Taller d'Iniciació a la Cianotípia

A càrrec dels fotògrafs Manel Villalba i Josep Maria Garcia, de l'Associació Photoart30 de La Sagrera.

Places limitades. Cal inscripció prèvia al correu: photoart-30bcn@gmail.com

* Recomanable portar paper aquarella Din A4 i pinzell paleta gran. Aportació voluntària per despeses de líquids i material: 1€

Simbiosi, Qgat-Foto, Associació Fotogràfica de Sant Cugat La fotografia és observació, mirada, paciència, tècnica, sensibilitat, passió, atreviment, diàleg. Com espectador et volem emocionar i encuriosir. Volem que gaudeixis i que, com nosaltres, et renovis gràcies al joc amb la llum, la tècnica i les emocions.

Prorrogada fins al 25 de novembre

DESEMBRE:

Llodriguera, Irene Lazuen

Un recorregut introspectiu que connecta la foscor dels pensaments depressius amb la natura com a mitjà d'expressió, autoconeixement i refugi.

Del 4 de desembre al 27 de gener 2024

Un poeta en Nueva York, Josep Maria Garcia

Una exposició que ens convida a contemplar la profunda influència de la ciutat i la seva deshumanització, i com van influir en l'obra de Federico García Lorca. A través de la fotografia i la intervenció pictòrica de Josep Maria Garcia.

Del 4 de desembre al 27 de gener 2024

Cromàtika, Antón Seoane

Què passa si descomponem un grafit en la seva gamma cromàtica? Col·lecció d'art abstracte sorgida de manera espontània durant el procés de creació. Imatges subtils i evocadores, acompanyades de les fotografies de l'obra finalitzada.

Del 4 de desembre al 27 de gener 2024

Encara hi som a temps?, Col·lectiu ARTS3

Reflexions artístiques del col·lectiu ARTS3 sobre el canvi climàtic i les seves conseqüències. ARTS3 és un grup d'amigues i amics de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de l'experiència. Ens uneix la nostra dedicació a l'Art i la nostra diversitat creativa per participar en exposicions.

Del 4 de desembre al 27 de gener 2024

XERRADES:

Dilluns, 27 de novembre, a les 19h

«Bullying, patir en solitari».

A càrrec de Ramon Almirall, psicòleg.

Organitza: La Sagrera es Mou pel Coneixement

Entrada lliure

Dilluns, 18 de desembre, a les 19h

«Un passeig per l'òpera: Directe al cor. L'òpera és emoció».

A càrrec de Lluís Bonilla, apassionat de l'òpera.

Organitza: La Sagrera es Mou pel Coneixement

Entrada lliure

Divendres, 24 de novembre, a les 19h

La llei de l'hivern. Sessió literària amb la Gemma Ventura,

Premi Josep Pla 2023

Organitza: La Sagrera es Mou per les Lletres

Entrada lliure

TEATRE

Divendres, 10 de novembre, a les 19h

Cia BROTS presenta:

EUCARISTIA

Sinopsi: Eucaristia es planteja com un ritual culinari que barreja creences i estereotips, en un intent de salvació des de l'angoixa i en un crit eixordador que vol travessar els individus que miren des de l'ombra. Una oda a la lluita contra l'estigma i un cant a la injustícia del tracte que la societat profereix a les persones amb sofriment mental.

Preu: 10€

Venda d'entrades a taquilla o a Col·labora Cia GATS

Divendres, 17 de novembre, a les 19h

Cia GATS Organitza:

TALLER D'IMPROVISACIÓ TEATRAL

Obert al barri. Et convidem a passar una bona estona, tot descobrint l'actor i l'actriu que portes dins.

Activitat gratuïta, adreçada a persones majors de 16 anys.

Dissabte 18 de novembre, a les 18h

Cia Somni'ts presenta:

EL MENJAR D'OR

Sinopsi. El menjador és l'habitació d'una casa on hi passa de tot. No només s'hi esmorza, s'hi dina, s'hi berena (o s'hi pren el te) i s'hi sopa. És el centre de les vides creuades d'una família. O almenys ho era en els temps dels nostres pares i avis. També s'hi rebien les visites. Us convidem a visitar-nos i passar-hi una bona estona amb nosaltres. Us rebrem amb els braços oberts.

Taquilla inversa

Col·labora: Cia GATS

ACTIVITATS DE L'EXPOSICIÓ

MAA-YIEM. L'EXTRAORDINÀRIA HISTÒRIA DE JORDI SABATER PI

A CÀRREC DEL ZOO DE BARCELONA

BIBLIOTECA LA SAGRERA-MARINA CLOTET
Carrer Josep Soldevila, 9
www.barcelona.cat/biblasagrera

- **17 d'octubre a les 18,30h.** Inauguració exposició: amb Alfons Par, comissari de l'exposició. Presentació dels nous Centres d'Interès en Primatologia/Jordi Sabater Pi de la biblioteca.
- **23 d'octubre a les 17,30h.** Taller infantil. *Sortim a dibuixar la natura urbana!* Sortirem a l'entorn de la biblioteca per inspirar-nos en els dibuixos de Sabater Pi, amb Maria Maldonado. Adreçat a infants de 7 a 11 anys.
- **24 d'octubre, 18,30h.** Conferència *Jordi Sabater Pi: Una vida de compromís i passió per la natura*, a càrrec de la Dra. Montserrat Colell Mimó, Professora Titular d'Etologia i Primatologia i alumne del Dr. Jordi Sabater Pi.
- **13 de novembre a les 17,30h.** Taller infantil. *Ens camufllem!* Coneixerem a Floquet de Neu i jugarem a camuflar-nos com ho fan els animals salvatges. Després estamparem dibuixos del Floquet amb tots els colors, amb Maria Maldonado. Adreçat a infants de 4 a 7 anys. Cal inscripció prèvia.
- **21 de novembre a les 17,30h.** Lletra petita, Contes a la mà: *Goril·les de conte*, amb Anna Casals Lloria. Adreçat a infants de 2 a 4 anys.

LA INDÚSTRIA AL DISTRICTE: LA FABRA I COATS ANYS 1940-50

Seguim amb la intenció d'aportar recreacions històriques amb la visió que avui ens faciliten els avenços tecnològics quant a la fotografia. Aportem en aquesta ocasió un repàs de la vida fabril a la dècada 40-50 del segle passat, en què hem representat escenes a la fàbrica de Sant Andreu, però també dels habitatges dels treballadors a la Colònia Borgonya. Agraïm als ajuntaments de Barcelona, Districte Sant Andreu, i de Sant Vicent de Torelló que ens han facilitat mitjans per treballar. Agraïm als models que han representat els papers en alguns casos del que podrien haver sigut els seus pares i avis, per la bona disposició que han tingut a seguir les nostres indicacions. Alguns d'ells són integrants de companyies de teatre amateur que novament han accedit a donar-nos suport, com el **Grup Teatral Antifaz** i el grup **Arsènic Teatre**. Igualment destaquem la representació que van fer uns actors lliures, de les vivències en família a Borgonya. Tots ells queden representats en aquest treball. Molt important ha sigut també l'ajut que ens ha donat el **Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya** pertanyent al Departament de Cultura de la Generalitat, que tant des de Terrassa com des de Manlleu ens han escoltat i posat a la nostra disposició els materials i instal·lacions que estan sota la seva custòdia. No hagués estat possible la realització del projecte sense la confiança i l'ajut rebut dels **Amics de la Fabra i Coats**, que ens han obert les portes i ens han entregat els seus records per donar-los aquesta visió que ara podem oferir a tots els visitants de l'exposició fotogràfica. Esperem que la gaudiu tant com ho hem fet nosaltres al prepararla. Molt significatiu l'esforç de tots els membres fotògrafs que han dedicat tantes hores a la preparació d'aquest treball, i un particular agraïment al nostre amic i conseller en el camp de la història, en Joan Pallarès-Personat.

Districte IX Imatge
www.districteIXimatge.com
info@districteIXimatge.com

EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA
La indústria al districte de Sant Andreu, el Textil: La Fabra i Coats (anys 1940-50)

AMICS DE LA FABRA I COATS
DISTRICTE IX IMATGE

Per Districte IX Imatge:
Enric Manonelles
Josep M. Garcia
Ricard Alcaraz
Miguel Parreño (+)
Emili Combalia
Pere Pedrero
Jordi Palomeras
Juanma Mercado
Joan Pallarès-Personat
Salvador Atance

Amb els actors de:
GRUP TEATRAL ANTIFAZ
ARSÈNIC TEATRE

Organització:
Districte IX Imatge
Amics de la Fabra i Coats
Districte Sant Andreu

Lloc:
Biblioteca Ignasi Iglésias - Can Fabra
Del 7 de novembre al 7 de gener 2024

MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

PHOTOSAGRERA

L'entitat fotogràfica de la Sagrera.
Punt de trobada dels aficionats a la fotografia a la Sagrera

El passat 24 de setembre, **Photosagrera** va rebre el diploma de la Federació Catalana de Fotografia acreditatiu de la novena posició final assolida a la lliga 2022/23 en què van participar unes 56 entitats de tot Catalunya

Al mateix acte es va fer entrega al nostre company **Josep Lluís Roig** de la distinció **Mestre FCF**.

Les properes exposicions fotogràfiques programades al **Centre cívic La Barraca** són:

Des de l'1 al 27 de novembre podeu veure l'exposició fotogràfica de la Festa Major.

Fotografia de Ramón Barril (1er premi B/N).

Des del 29 de novembre al 8 de gener l'exposició arplegarà les fotografies de la sortida al Delta de l'Ebre en què van participar 24 persones de l'associació.

Fotografia d'Enric Palau

Fotografia de Josep M^o Gonzalo

Des de la nostra Associació fotogràfica, que actualment compta amb 77 socis, us recordem que podeu visitar la pàgina web on es presenten, de forma més àmplia i amb més detall, les activitats que realitzem. I en particular, a l'apartat "Agenda", s'informa del calendari amb les tertúlies fotogràfiques, tant presencials com via zoom, obertes a totes aquelles persones que vulguin assistir-hi encara que no siguin socis.

Associació PhotoSagrera
Visita la nostra web
www.photosagrera.cat
info@photosagrera.cat

Les bases del concurs es poden consultar a la nostra web. L'any passat es van registrar 157 participacions i per a aquesta edició esperem superar aquesta xifra amb l'objectiu que el concurs **Festa Major de La Sagrera** es converteixi en un referent a Barcelona.

LA SAGRERA
CONCURS FOTOGRÀFIC POPULAR
FESTA MAJOR 2023

Organitza: **PhotoSagrera**
L'entitat fotogràfica de la Sagrera
www.photosagrera.com
mail concurs: fmlasagrera@photosagrera.com

Districte de Sant Andreu Ajuntament de Barcelona

BASES CONCURS

TRES ANYS EN UN PROJECTE DE COOPERACIÓ A GUATEMALA. 2021-2023

A través de les fotografies que realitzo en els meus viatges i projectes de cooperació, vull mostrar com totes les persones ens vinclem amb la vida de la mateixa manera, mostrar que els petits actes senzills i repetitius del dia a dia són la mostra clara del desig íntim de tot ésser humà de viure en pau i dignitat.

En les experiències viscudes en els viatges, arreu del món, em vaig reafirmar en la voluntat i el compromís de treballar per la Justícia Social. Aquest compromís personal em porta al dia d'avui a compartir unes reflexions amb totes les persones que s'apropen habitualment a la finestra oberta del barri de la Sagrera, a través de la revista "Tota la Sagrera". És un orgull escriure aquesta reflexió per a la publicació número 200 i ho agraeixo amb tot el meu cor i els felicito per aquesta fita!

El gener del 2021 vaig arribar a Guatemala, des d'on escric aquestes línies. Des d'aleshores estic vinculada a un projecte d'Educació per al Desenvolupament anomenat **El Hogar Estudiantil Retornar** de l'Associació **ASERCAV**, de Guatemala. Aquest projecte fa costat a 30 nois i noies estudiants i a 5 universitaris, indígenes maies de la zona d'Alta Verapaz, de famílies vulnerables o amb escassos recursos econòmics. Per a mi és una satisfacció veure com persones d'aquí i de Catalunya -a qui els agraeixo la seva tasca- dediquen temps de la seva vida a buscar recursos i a fer costat a aquests joves que indiscutiblement són la llavor de la futura Guatemala i que moltes persones somiem.

Em dic Margarida, tinc 60 anys i em declaro orgullosament dona, filla i mare, vinculada a l'activisme social, feminista, antiracista, anticolonial, ecologista i anticapitalista. Pertanyo al col·lectiu **La Sagrera En Femení**.

Quan em pregunten quina és la meua professió, sempre dic amb molt d'orgull: "la meua passió és fer d'Educadora Social, especialitzada en el quotidià".

Soc una ferma defensora del fet que en el quotidià (entenent-lo com aquell temps no dedicat a activitats especialment programades, el temps que constitueix, en definitiva, la vida de cada dia) és on es pot descobrir la sensibilitat de les coses petites i els vincles entre persones.

El quotidià vincula unes relacions interpersonals intenses tant entre les persones amb qui es duu a terme la tasca educativa, com entre aquests i els educadors o pares, i permet de manera privilegiada el treball d'hàbits, tant individuals com socials. Em refereixo a les capacitats que permeten als nens i les nenes, joves i adults, viure plenament i contribuir al benestar propi i dels qui els envolten, tant dels qui són més propers com dels qui són més llunyans. Vivim en un món cada cop més complex, amb més i més informació. Cal ser crítics, cal treballar actituds que, des d'uns principis morals compartits, contribueixin a la convivència, pel que fa als drets de les persones i a l'assoliment d'unes condicions de vida dignes per a tothom, sempre des d'una pedagogia feminista i antipatriarcal.

Als 21 anys -l'any 1984- vaig decidir que el món era petit per a mi i que les distàncies no eren importants, que volia apropar-me a altres cultures, altres realitats, principalment del Sud Global, apropar-me a altres formes d'entendre i viure la vida, i d'aquesta manera compartir temps i vivències amb persones de cultures i realitats diverses.

Volia constatar-ho viatjant pels diferents indrets del món i utilitzant la meua altra passió, la fotografia. Volia mostrar als ulls dels altres que l'essència humana és universal, que som i sentim el mateix visquem on visquem i que allò que ens uneix és el sentit de pertànyer a una mateixa consciència i desig, el desig de viure en pau i dignitat.

Per acabar voldria fer incís en la realitat de l'àmbit de la Cooperació. Al llarg del temps s'han anat desenvolupant diferents maneres de fer Cooperació Internacional i Desenvolupament i totes elles coexisteixen en l'actualitat. Cal que cada un de nosaltres decidim en quin model creiem i volem participar. Sabem que res és neutre i totes les accions que les persones fem tenen un impacte directe i real.

Dos serien els models més habituals: hi ha l'enfocament que s'assembla al procés colonitzador, amb una visió assistencialista i que no transforma la realitat, i un altre model que és més atrevit i innovador que està basat en el desenvolupament, escoltant i recolzant les propostes dels moviments socials dels països en els quals es coopera, des de la perspectiva de la Justícia Social i el Desenvolupament. No podem oblidar que en molts països hi ha aspectes com la corrupció, que debilita el sistema democràtic i el concepte de Justícia Social. Tot i que cal fer aliances polítiques, no podem obviar que aquestes poden augmentar les diferències i els privilegis que acaben generant més desigualtats i nivells de pobresa i exclusió, substituint les responsabilitats que els Governos tenen vers la seva ciutadania.

La cooperació internacional, com a política pública de solidaritat, molts cops no troba encaix en aquest marc, queda allunyada. D'aquesta manera, i en el context de les contrareformes estructurals que s'imposen en l'actualitat, la cooperació no està tenint un destí diferent del de la resta de polítiques públiques -és a dir, la privatització i la mercantilització- com les que tenen a veure amb la sanitat, l'aigua o l'educació. Amb aquestes conductes l'enfocament del desenvolupament humà podria perdre definitivament el seu lloc en favor d'un model de capitalisme inclusiu, «un model de negoci rendible, que serveix a les comunitats més pobres».

Cal estar alerta i posicionar-nos!

Margarida Giralto Doya, Educadora Social
La Sagrera En Femení
ASERCAV, Guatemala, 1 d'octubre 2023

TOT EREN CAMPS

Abans, a La Sagrera, "tot eren camps", diu una resident que compta ja amb més de 90 anys.

Comença a parlar i ho fa durant més d'una hora fent un recorregut històric de tot el barri i saltant de tema en tema, només s'atura per agafar aire. No vol que apareguin noms.

"Tenia uns 2 anys quan vaig venir al barri, vaig créixer a un carrer que ha canviat el nom. Hi havia una casa de pagès fent cantonada on hi anava a fer de cangur d'una actriu catalana molt apreciada. Cada matí munyia una cabra que tenien per poder esmorzar juntes. Ara hi ha pisos.

A dalt de tot del carrer Pacífic hi havia més camps, propietat dels parents d'aquesta nena. Els blocs de pisos i l'Hipercor no existien. Allà tot eren camps.

Quan va arribar el que avui és l'Hipercor ens va treure la gràcia d'anar a comprar a Andorra, tot i que hi seguíem anant ja que hi havia coses més econòmiques. Ha canviat molt el barri.

Mira, et diré que quan la guerra, quan els bombardejos, pujàvem carrer Portugal, i a mà dreta, sota el que ara és el Parc de la Pegaso, hi havia l'entrada del refugi. També n'hi ha un a la Torre Rosa i mai l'he vist. M'encantaria veure'l, però ja saps, tinc problemes per pujar i baixar escales. Aquesta torre va estar abandonada molts anys!

I ara que arriben les festes recordo quan celebràvem la festa major que llavors es feia per carrers: carrer Martí i Molins, on, per cert, hi ha un forn on ho fan tot excepcional; carrer Pacífic, carrer Coll que llavors era pasaje Cuello, pel tema de la dictadura, ja saps... Venien orquestres, col·locaven un "tablado" i qui podia es feia un vestit per tota la temporada que estrenàvem per la festa. Ballàvem.

En un d'aquests carrers hi vaig créixer i hi vaig conèixer el que ha estat i és el meu marit, és on hi vam viure fins fa poc, ja que la vida ens ha dut aquí, a viure a la Residència La Sagrera. I saps què? El meu marit hi va posar la primera pedra! Llavors tot això eren camps.

Resulta que ell tenia una colla d'amics al barri i un d'ells era net de Ferran Turné, el que porta el nom del carrer d'aquí sota. Doncs resulta que aquest amic que vivia a l'estranger li va escriure una carta dient que baixava per fer això de la pedra, que anaven a construir una residència, així que hi va anar i hi van posar la primera pedra. No sé si seria la primera o la cinquena! (riu). Llavors, ens enviaven propaganda per apuntar-nos, però jo estava bé i no m'hi van voler.

I saps què? Un dels meus veïns era un apreciat artista català i les meves filles i les seves havien fet amistat. Però no et vull dir qui era. M'entens, oi?

Allà al barri hi havia gent que tenia diners i altres que no teníem res. Creuàvem el que ara és el pont blanc de nit, quan havien collit les patates, perquè tot allò eren camps llavors, i recollíem el que sobrava. Teníem gana i no teníem diners.

És que no et puc parlar només del barri, perquè el barri és la meva vida. Em quedo com a record amb la Plaça Masadas, que llavors era mitja plaça i mig carrer. M'agrada molt aquesta plaça.. (somriu) i estic contenta tot i que al barri ara hi ha massa gamberrisme...

Abans era diferent, a veure si m'entens, abans, aquí, on som ara, tot eren camps...

Anònim.
Residència de Gent Gran La Sagrera

Moltes FELICITATS per aquests

números de la revista TOTA LA SAGRERA

És el nostre desig que feu molts números més i us donem les gràcies per la bona tasca feta pel barri

Grup de Quilling Torre de la Sagrera

La Sagrerina.com
Diari independent de la Sagrera

Més Millor

Psiconutrició
Classes de ioga grupals
Gestió de l'ansietat i l'estrès

644376170
info@mesmillor.com
@mes_millor
www.mesmillor.com

ATENCIÓ AMB CITA PRÈVIA
C/FELIP II, 23 ENTR.4

FINCAS SAN ANDRES
DES DE 1980, CONFIANÇA DE PROXIMITAT

api
Col·legiat Núm. 3002 BCN
registre d'agents immobiliaris
de Catalunya

ADVOCAT
Col·legiat Núm. 38720

Administrador
Finques
Col·legiat Núm. 4945

Compra - Venda - Lloguer - Gestió patrimonial

Borriana, 1-13, entr. 1º, esc. B 08030 Barcelona (cantonada Gran de Sant Andreu, 92 - Fabra i Puig)

Tel. 93 346 72 11 • Mob. 682 091 209 • Fax 93 274 01 97

info@fincas-sanandres.com • www.fincas-sanandres.com

ESCOLA
CLUB PATÍ CONGRÉS

LA SAGRERA
ES MOU

www.cpcongres.cat

QUÈ FEM?
Ensenyem als petits a patinar i a jugar a hoquei en clau de lleure, però també esforçant-se

NECESSITEM MATERIAL?
Només heu de portar la roba d'esport, tota la resta de material per iniciar-vos us el deixarem al club

NO SERÀ MOLT PETIT?
L'edat habitual en que convé iniciar-se a patinar és de 4 anys

QUI ESTÀ PER ELLS?
Inicialment fins que s'aguanten dempeus un sol monitor i després un rati aproximat d'un monitor per 8 nens

JUGUEN PARTITS O PARTICIPEN A CAMPIONATS?
És una etapa d'introducció i no es competeix, però podran participar a trofeus amistosos i exhibicions si els hi ve de gust

HOQUEI PATINS

Victor Cruz/Marta Montoya
Tel: 666 73 13 00 / 601 06 47 65
info_hoquei@cpcongres.cat

PATINATGE ARTÍSTIC

Thais/Ariana/Patricia
Tel: 650 69 60 52
patinatge@cpcongres.cat

HOQUEI PATINS: ELS 2
PRIMERS MESOS
GRATUÏTS!

Fincas e Inmuebles Sagrera

93 274.03.03

Passeig Fabra i Puig, 10, 1r, 2a

- Al vostre servei a **SANT ANDREU i LA SAGRERA** •
- Gestió eficaç i amb transparència •
- Tracte personalitzat •

Cerquem CASES i PISOS per als nostres clients

L'èxit de la vostra compra-venda és el nostre objectiu, aconseguir aquest objectiu és el nostre èxit.

Biblioteca La Sagrera - Marina Clotet

Riley, L. y Whittaker, H. **Atlas, la historia de Pa Salt**. Plaza & Janés Editores, 2023. 736 pàg.

Arriba l'última entrega de la saga de "Las siete Hermanas". Després de les històries de les set filles adoptives de Pa Salt, descobrirem el relat des de la banda del pare, per què les va escollir? Hi havia alguna raó relacionada amb els estels? Era aleatori?

Aquesta entrega s'ha demorat ja que l'autora, Lucinda, va morir al 2021. El

llibre s'ha aconseguit acabar amb la col·laboració del seu fill, Harry, qui va recórrer al que ja tenia escrit la seva mare, més el que els havia comentat que volia escriure, i així arribar a la fi d'aquesta saga de vuit llibres.

Rice, Anne, **Las brujas de Mayfair 1: La hora de las brujas**. Ed. B de Bolsillo, 2010. 1264 pàg.

Anne Rice és coneguda per la seva saga sobre vampirs que comença amb "Entrevista amb el vampir", però també és l'autora d'una sèrie de llibres sobre bruixes: **Les bruixes de Mayfair**. Aquesta narra la història d'una família de bruixes que es remunta al segle XVII.

Amb un ambient sinistre i misteriós, veiem com en l'actualitat l'última

descendent d'aquestes bruixes ignora les seves arrels, a la vegada que un home que gairebé mor ofegat es veu de cop i volta immers dins la història de la família Mayfair i a poc a poc va descobrint tot el que envolta a aquesta sobrenatural nissaga.

Santiago, M. **El mentiroso**. Ediciones B, 2020. 480 pàg.

Aquesta novel·la negra comença amb el seu protagonista despertant al costat d'un cadàver; el problema és que ell mateix no recorda el que ha passat a les últimes quaranta-vuit hores. Així, el seu propòsit és descobrir el que ha succeït, però sense donar massa informació, ja que no està segur si el culpable és ell.

L'ambient d'aquest thriller ens trasllada a un poble costaner del País Basc, entre sinuoses carreteres a la vora de penya-segats i cases de murs esquerdats a les nits de tempesta: una petita comunitat on, només aparentment, ningú no té secrets per a ningú.

Montes, B. y Gómez-Jurado, J. **Rexcatadores 1: El misterio de punta escondida**. B de Blok, 2017. 140 pàg.

L'estiu no pinta gens bé per a Max. En lloc de passar-ho jugant a la Play, els seus pares l'obliguen a passar les vacances amb els seus avis, dos ancians estrofaris qui fa anys que no veu i que a sobre viuen en una casa en un poble perdut on no hi ha ni cobertura per al mòbil. Res no hauria fet pensar a en Max que està a punt de començar vacances les més al·lucinants de la seva vida.

Una novel·la d'aventures molt divertida i plena de sorpreses, sobretot pels descobriments que en Max farà, no només del seu passat, sinó també del món que l'envolta.

Un llibre il·lustrat per Fran Ferriz que homenatja els avis, els tiranosauris i els viatges en el temps, entre moltes altres coses.

Aquí teniu la **PROGRAMACIÓ PER A LA FESTA MAJOR** de la biblioteca La Sagrera-Marina Clotet:

16/11, 18,30h. Ho'oponopono a la biblioteca: Estic somiant? amb Cristina Bassols. Introducció al diari dels somnis, amb aplicació a la nostra vida quotidiana.

21/11, 11h.: L'aventura de viure: La Sagrera, festa popular y elementos tradicionales, amb Bartolomé Bioque.

21/11, 17,30h.: Lletre petita. Contes a la mà: Gorilles de conte, amb Anna Casals Lloria. Per a infants de 2 a 4 anys.

23/11, 18h.: Taller Ho'oponopono a la biblioteca: Sana el teu passat i gaudeix del present amb l'ajut del teu infant interior, amb Janet Recasens.

24/11, 18,30h.: Cabaret amb Merche Ochoa, Rinclowncito. Fins al dissabte 25/11: Exposició **Maa-Yiem, l'extraordinària història de Jordi Sabater Pi** al vestíbul de la biblioteca. Totes les activitats són gratuïtes, amb aforament limitat.

Biblioteca La Sagrera-Marina Clotet

C/Josep Soldevila, 9
08027 Barcelona
Tel 93 340 86 75
b.barcelona.mc@diba.cat
www.bcn.cat/biblasagrera

Horari de la biblioteca:

Dilluns: de 15,30 a 20h.
Dimarts, dimecres, dijous i divendres: de 9,30 a 13,30h. i de 15,30 a 20h.
Dissabtes de 10 a 14h.

EL DEPARTAMENT DE SALUT REBAIXA LA QUALITAT DE VIDA DE LES PERSONES QUE VIUEN EN RESIDÈNCIES

1- El Departament posa en risc la salut dels residents en reduir o limitar el nombre de bolquers prescrits, ja que la mesura augmenta el risc d'infeccions d'orina i nafres.

2- Mantenir les persones cagades i pixades és un atemptat contra la seva dignitat.

3- Després de molts anys treballant i cotitzant, els residents tenen dret als medicaments i bolquers que necessitin.

Barcelona, 9 d'octubre del 2023. Les infeccions d'orina cròniques o reiterades són un greu problema per als residents, que es veuen obligats a prendre antibiòtics de manera reiterada o, inclús, permanentment, tot i els efectes secundaris que comporten. Una administració continuada que pot generar resistència a aquests medicaments. Si sumem els perills per a la salut, les molèsties i els estats de confusió (entre altres símptomes) que poden provocar les infeccions d'orina, està clar que patir-les minva la qualitat de vida dels residents.

Els familiars han detectat un augment important de les infeccions d'orina i nafres en els residents, sobretot en els que tenen un deteriorament cognitiu greu o escassa mobilitat. Aquestes persones no tenen la capacitat d'anar al WC per si soles ni de sol·licitar que les portin; la gran majoria pateixen doble incontinència, urinària i fecal i, per tant, fan les seves necessitats als bolquers les 24 hores del dia. Una de les pautes per evitar o reduir aquestes infeccions d'orina és augmentar la hidratació i fer canvis freqüents de bolquers, entre altres mesures.

Un altre problema detectat pels familiars és l'augment de les nafres, provocades habitualment per la immobilitat de la majoria dels residents o per una freqüència insuficient en el canvi de bolquers. El juny passat, com a Coordinadora Familiars de Residències 5+1, vam enviar una carta al conseller de Salut demanant que es modifiqui la limitació actual en la prescripció de bolquers, augmentant-la fins a vuit al dia, segons les necessitats de cada persona, a fi de solucionar aquesta problemàtica.

La resposta rebuda és molt correcta, però la realitat és ben diferent: la problemàtica continua i es veu, a més, agreujada pel que sembla un nou protocol que es tradueix en una limitació/reducció del nombre de bolquers prescrits. El protocol el podeu trobar en aquest enllaç:

https://scientiasalut.gencat.cat/bitstream/handle/11351/6122/incontinencia_urinaria_pauta_harmonitzacio_farmacoterapeutica_2021.pdf

En aquest protocol s'indica que el nombre màxim és de 4 al dia i 1 a la nit. D'entrada, això significa que es posa un bolquer a l'hora d'anar a dormir, amb el qual estan fins a l'endemà al matí i, per tant, els residents estan durant hores cagats i pixats. I que durant el dia moltes persones també ho estaran a causa de la limitació establerta.

El que es desprèn d'aquest protocol és desconeixement de la qualitat de les persones que viuen en residències, i posa de manifest la voluntat d'estalviar diners a costa de la dignitat i la vida de les persones que han treballat, cotitzat i lluitat durant la seva vida pels drets que gaudim la resta de la societat.

Si el Departament considera que algun centre ha fet un ús inadequat dels bolquers, el que ha de fer és inspeccionar i prendre mesures allà on trobi alguna irregularitat, no posar restriccions a tothom. És com si per evitar els incendis taléssim els arbres del bosc. Algú creu que un màxim de tres o quatre bolquers al dia i un a la nit és una atenció sanitària correcta d'aquestes persones? Algú creu que mantenir-los cagats i pixats perquè tenen limitats els bolquers és oferir-los una vida digna?

Nosaltres creiem que **NO, QUE AIXÒ ÉS MALTRACTAMENT INSTITUCIONAL!**

Per això, demanem públicament al Departament de Salut que prengui les mesures necessàries per resoldre aquesta problemàtica, facilitant la prescripció d'un mínim de vuit bolquers diaris, si el resident ho necessita, i tenir en compte que a la nit caldran dos bolquers, per evitar que els residents estiguin cagats i pixats fins a l'endemà.

COORDINADORA FAMILIARS DE RESIDÈNCIES 5+1

coordinadoraresidencias@gmail.com

Twitter: @CooResidencias

Web: coordinadorafamiliaresresidencias.org

CENTROS SOCIOSANITARIOS (CSS)

Seguramente, estimado lector, si no conoces con precisión qué función desempeñan estos centros, sociales y a la vez sanitarios, estás de suerte si no has necesitado de los servicios en ellos prestados. Tal vez desconozcas también cuantos hay, ni dónde están ubicados, ello significa que no los has necesitado, que eres joven y que también tus mayores gozan de buena salud; si es así mejor para ti, lo celebros.

En cualquier caso, no está de más saber que en estos centros se atiende a los pacientes con diagnósticos no propios de los intrínsecos a los hospitales clásicos (Sant Pau, Vall d'Hebron...) de los que habitualmente vienen derivados los pacientes por razones de edad o duración de sus afecciones u otras causas varias.

Cuando alguien de nuestro barrio se ve necesitado de los servicios de un centro SS, lo más probable es que vaya a parar al de Isabel Roig (Carrer de Fernando Pessoa, 51), o al de Cotxeres (Avinguda dels Quinze, 18) cada uno con sus propias características de gestión y titularidad del servicio.

Es oportuno señalar que ambos centros son de infraestructura pública y gestión privada, modalidad a la que tienden en estas nuestras coordenadas casi todos los servicios públicos. Esa es la tendencia, aunque no nos agrade.

El año 2021 se produjeron manifestaciones de ciudadanos de Nou Barris por las deficiencias de funcionamiento del CSS Cotxeres (falta de personal, alimentación deficiente...), lo cual originó el cambio de gerente, que, sin embargo, parece que tampoco ha tenido gran incidencia en la mejora de los servicios. Algo parecido tuvo lugar también en las mismas fechas en el CSS Isabel Roig, que adolecía de los mismos problemas (falta de recursos humanos, deficiencias en la alimentación...). y originó quejas de los usuarios del centro.

Por las razones que fuera, tal vez por las constantes quejas de los usuarios, o bien por conveniencias económicas de los accionistas, el CSS Isabel Roig cambió de gestores, por lo que aquello que había sido administrado por la entidad *Blau Clinic* pasó a ser gestionado por la multinacional *Colisée* (entidad de

capital francés, con implantación también en Italia, Bélgica y China), multinacional sanitaria al uso.

Pues bien, además de denunciar aquí las carencias del servicio a los pacientes (generalmente gente mayor y personas con enfermedades de larga duración), parece que se reproducen las penurias de las residencias de mayores como resultado de la gestión privada, con los ojos puestos en la cuenta de resultados, por lo cual pretendemos dejar de manifiesto dos circunstancias:

- Primera: la falta de inspección del servicio por parte de las instituciones públicas, responsables del funcionamiento, que son las que aportan los recursos.

- Segundo: la incapacidad de las instituciones (CATSALUT, Departament de Salut de la Generalitat) para controlar no solo la calidad del servicio, sino también la titularidad del prestador de servicios.

Me explico. El CSS Isabel Roig, que venía siendo gestionado por la entidad *Blau Clinic*, pasó (año 2022) de la noche a la mañana a manos de *Colisée*. Por las informaciones de que disponemos, esto sucedió sin que el auténtico responsable del servicio ante los ciudadanos, CATSALUT, tuviera conocimiento del cambio de titularidad. Francamente sorprendente desde nuestro punto de vista, un servicio público que se subasta entre empresas.

Otro hecho no fácil de interpretar, es que el concierto entre la administración y la entidad privada (en principio para 10 años ya cumplidos) se viene prorrogando tácitamente año a año, sin más concurso ni más nada. Repetimos de nuevo, francamente sorprendente desde nuestro punto de vista.

Resumiendo, así se comercia con los servicios públicos que atienden a nuestros mayores y pacientes más débiles, así se gestionan nuestros servicios públicos.

Excuso comentar la necesidad de preocuparnos por el funcionamiento de estos servicios que pagamos entre todos y que pueden ser terreno abonado para el lucro de unos pocos.

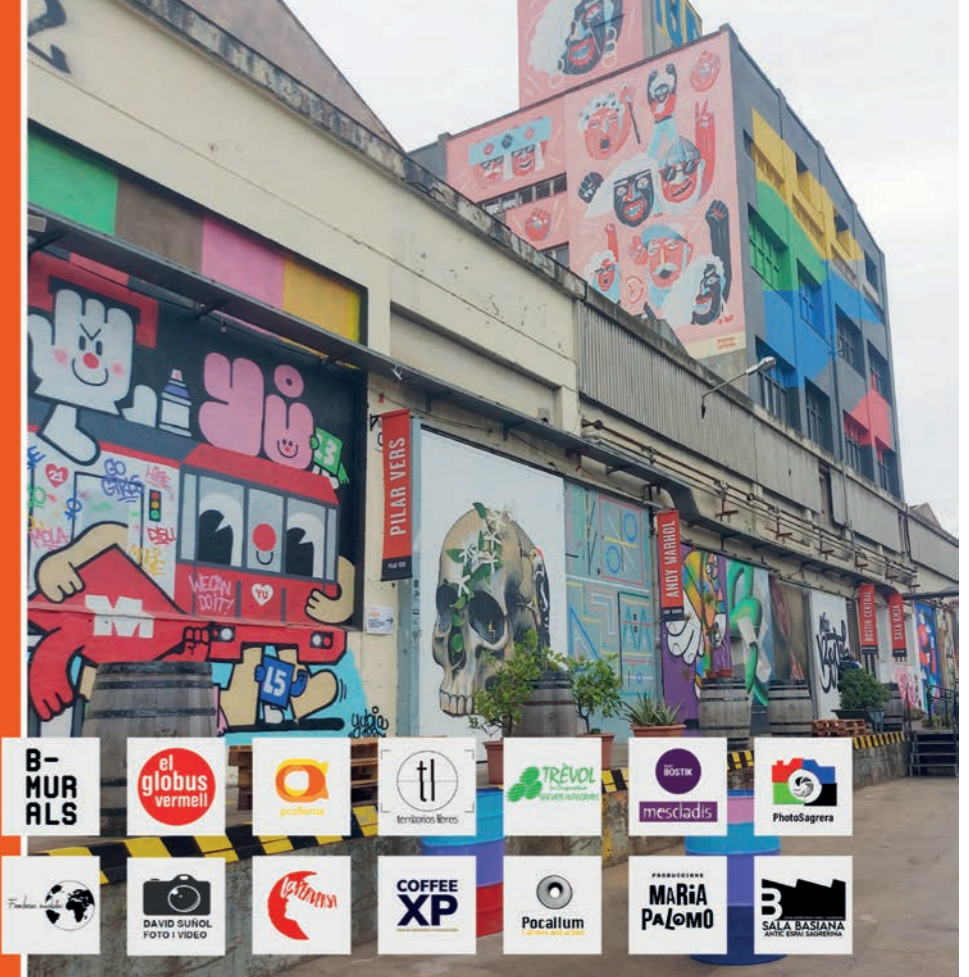
Antonio I. Alonso (AVV de La Sagrera)

 FARMÀCIA HYGEA Ciutat d'Elx 11 08027 Barcelona ✉ hygea@farmacialasagrera.com 🌐 www.farmacialasagrera.com ☎ 93 349 78 40 ☎ 677 59 35 49	 Bareche Creadors pastissers 📍 C/Sant Antoni MªClaret, 484 (Cantonada C/Hondures)
--	---

La xarxa d'entitats que conformen el projecte de la **Nau Bostik**, configuren un entramat de múscul social i veïnal, que a la vegada ha esdevingut un pol cooperatiu. I també és un espai que articula gran part de l'activitat de l'Economia Social i Solidària al barri de La Sagrera.

L'ESPAI JOVE GARCILASO CELEBRA EL 25è ANIVERSARI DEL CONCURS DE MÚSICA ACÚSTICA

El concurs de música "Acústica", que se celebra des del 1998 a l'Espai Jove Garcilaso, és el concurs musical més antic i amb continuïtat que es fa a la ciutat de Barcelona. Enguany estem molt orgullosos de celebrar els seus 25 anys de recorregut ininterromput (val a dir que durant els anys de pandèmia el concurs es va adaptar, però no es va suspendre).

L'"Acústica" de Garcilaso vol ser una plataforma per a la promoció de la música emergent a Barcelona, i ens consta que sovint ho aconsegueix, perquè el concurs ofereix una oportunitat als músics joves de mostrar el seu talent i connectar amb un públic que aprecia aquest gènere musical, oferint-los un espai on mostrar les seves propostes.

Si els voleu acompanyar venint de públic ho podeu fer a:
Les semifinals: els dies 24 i 25 de novembre a partir de les 20'00h
La final: el dia 2 de desembre a partir de les 20'00h

L'esdeveniment, obert a bandes de qualsevol gènere musical, sempre en format acústic, vol continuar servint de trampolí

per al llançament de les carreres de joves artistes emergents i confiem que a molts d'ells, després del seu pas pel concurs, se'ls obriran portes i podran continuar el seu camí omplint l'escena catalana de música de qualitat.

El concurs de música "Acústica" és un esdeveniment que celebra la diversitat de la música acústica i d'una manera eclèctica i vibrant la posa a l'abast de tots els veïns de Barcelona i més enllà, però especialment dels veïns de La Sagrera, Navas i Congrés-Indians, ja que se celebra al vostre equipament de proximitat. Enguany, que celebrem els 25 anys, ens fa una especial il·lusió poder comptar amb tots vosaltres, tant en les semifinals i en la final del concurs com en els actes de celebració que s'han programat per al dia 22 de desembre a les 20'00h:

Taula rodona: Què m'ha aportat el pas per l'Acústica.
Jam session: oberta a tots els participants i als espontanis del públic

No dubteu a apropar-vos al centre els dies de l'"Acústica", gaudireu d'unes propostes musicals eclèctiques i innovadores que ben segur us faran vibrar.

Us hi esperem a tots!!!

ENCARA NO HAS VIST BARBIE?

Fa pocs mesos aquest era el comentari que escoltava quan conversava de cinema, i és que m'atreveria a dir que el film de Greta Gerwing és, en el que porta de temps, una obra mestra del *merchandising*, tota una lliçó de promoció del producte que ha aconseguit sumar a la seva campanya diverses marques i els millors agents de promoció d'aquest segle, els "influencers". És per això que el film ha sigut recompensat amb un èxit sense precedents en la taquilla i amb possibles nominacions als pròxims premis Oscar, i el més important, s'ha coronat per a molts espectadors com el film feminista de l'any.

Malgrat tot, ens hauríem de preguntar si el "fenomen Barbie" és tan sols fruit del boca-orella o estem davant d'un film que val els nostres cèntims. Traiem, doncs, la nostra càmera analítica i valorem si tot han sigut bones decisions.

La història ens explica l'aventura de la nina Barbie original, rossa i alta, la qual perd la seva perfecció quan es comença a preguntar el motiu de la seva existència. A partir d'aquí, haurà de deixar "Barbiland" i buscar respostes en el món real, on s'adonarà que no tot és tan perfecte com es pensava.

La trama segueix una estructura preestablerta molt coneguda per a tots els guionistes, anomenada "El camí de l'heroi": al protagonista li passarà un succés que trencarà la seva realitat i haurà d'emprendre un viatge ple d'obstacles i d'aliats per aconseguir refer la seva vida, tot descobrint que, psicològicament, ha canviat. Films d'aventures amb aquesta estructura n'hi ha a cabassos: *Star Wars*, *Buscando a Nemo*, *Toy Story*, *El senyor dels anells*, *Matrix*, etc., per tant, fer una trama més vista que anar a peu és perdre originalitat i possibles sorpreses, però també és garantia d'èxit, perquè la fórmula màgica continua funcionant i atraient públic de totes les edats. Tanmateix, si bé t'assegura espectadors, no crec que sigui suficient per a una possible nominació a guió original.

Ens fixarem en la subtrama i en el seu "missatge feminista", el principal punt fort que el públic destaca. Barbiland és un món que funciona amb un sistema matriarcal on els homes no tenen ni veu, ni vot, ni dret. Quan la Barbie i en Ken arriben al nostre món es topen amb el nostre sistema patriarcal, la qual cosa serà un trauma per a ella i una alegria per a ell, i tots dos es pregunten el perquè de la seva existència. En tornar ell imposa el sistema patriarcal capgirant Barbiland i Barbie, amb ajuda de noves aliades i la resta de nines lluiten per tornar al sistema matriarcal.

Si bé el film, a través de diàlegs, desmunta i crítica el patriarcat i qüestiona la masculinitat preestablerta, tot donant-li una bona clatellada, en cap moment ningú dels dos gèneres es planteja crear un sistema igualitari, és a dir, un sistema feminista. A més a més, les Barbies reivindiquen que no se les encaselli en una posició laboral ni en un únic objectiu de vida perquè elles poden escollir voler ser moltes coses, però en cap moment es qüestiona seriosament tombar la idea que les nines i les dones han de deixar de ser sempre físicament i estèticament perfectes, tenir ulleres de no dormir, portar pírcings a la cara i vestir amb roba vella o d'anar per casa. Segurament heu vist ja Barbies de talles grans i amb diversitat funcional, però segur que totes van maquillades amb els cabells a lloc, i també estic segura que tot el producte promocional venut és rosa. En canvi, a l'home se l'anima a buscar qui vol ser i com vol ser.

Si bé qüestiono el missatge feminista, no nego que el film sigui una bona lliçó per ambdós gèneres, simplement em pregunto a quin dels dos, socialment parlant, ha ajudat més.

Així que finalitzaré remarcant el veritable punt fort que

considero que sí que val els nostres calés, i és la realització. En una actualitat cinematogràfica on l'ordinador i la digitalització s'ha convertit en gairebé l'únic mètode de creació d'efectes i de molts d'elements, és realment enriquidor que una directora hagi volgut tornar als orígens i apostar per a la fabricació manual i artesanal de tots els elements possibles. I és que Barbie és un plaer visual, on poder apreciar els petits detalls i sentir que aquell món aparentment fictici és més real que mai.

Júlia Mercader Bayle

TORNEM A LA PREVENCIÓ POSA A PUNT EL TEU COS PER COMBATRE L'HIVERN

EL MILLOR ATAC ÉS UNA BONA DEFENSA

L'arribada de l'hivern posa a prova el nostre sistema immune, augmentant la incidència de patologies infeccioses com el refredat, la grip, les amigdalitis...

La tornada a l'escola, el treball i la rutina són moments on tenir les nostres defenses fortes, és quelcom imprescindible per afrontar els canvis de temperatura i l'arribada de la tardor.

VIRUS I BACTÈRIES: PROTEGEIX-TE A DIARI.

Sabem que la majoria de persones passa entre el 80% i el 90% del seu temps en espais tancats (cases, treball, escola...), això explica l'impacte de la contaminació interior en la salut, i més encara a mesura que s'apropa l'hivern, ja que augmenten les activitats domèstiques i les finestres estan tancades, la qual cosa redueix la ventilació dels espais i fa que s'acumulin contaminants que generen patologies respiratòries i afavoreixen també malalties al·lèrgiques.

QUINA SOLUCIÓ TENIM? I COM HO PODEM FER?

1- NETEJA EL TEU ESPAI DE VIDA. PURIFICA L'AMBIENT.

Realitza la difusió d'olis essencials de qualitat, ja sigui amb difusors o bé amb esprais sanejadors que tinguin un efecte de sanejament microbiològic de l'aire. Un dels olis essencials que us aconsellem, i que haurien de tenir aquests esprais, és l'oli essencial de ravintsara per les seves propietats antibacterianes, antiviriques i antisèptiques.

Així que evitar la transmissió i eliminar la contaminació quan som a un interior és la nostra primera línia de defensa.

2- LA UTILITZACIÓ DE GELS HIDROALCOHÒLICS (ÚTIL PER A LA HIGIENE DE MANS I DE SUPERFÍCIES PETITES).

Cal utilitzar gels hidroalcohòlics que no ressequin, i si porten algun component amb propietats antisèptiques que no ens faci malbé la pell. Si acudeixes a la teva farmàcia en disposaràs.

3- MANTÉ EL TEU CAPITAL D'IMMUNITAT

No cal oblidar que el teu cos és la teva primera eina per curar-te. Com fer-ho?

- activitat física.
- beure aigua: contribueix a evitar que les toxines s'acumulin i afectin negativament el sistema immunitari.
- dieta equilibrada, variada i de bona qualitat.
- dormir suficient, ja que la son és una gran aliada de la nostra salut.
- eliminar al màxim les substàncies tòxiques com tabac, alcohol, antibiòtics i altres fàrmacs presos de forma sostinguda sense prescripció específica.
- evitar l'estrès excessiu.

4-REFORÇA LES TEVES DEFENSES NATURALS.

Em determinades situacions l'organisme necessita ajuda

addicional per mantenir-se en forma, especialment en èpoques delicades.

PERÒ... PRIMER DE TOT PARLEM DE QUINS SÓN ELS SENYALS D'UN SISTEMA IMMUNOLÒGIC DEBILITAT?

El nostre sistema immunològic és el que ens protegeix, lluita i combat de forma adequada davant de virus, bacteries, fongs i paràsits. Si la capacitat de reacció del nostre sistema immunològic es veu reduïda, és quan ens veiem totalment vulnerables davant de qualsevol malaltia, ja que els patògens passen fàcilment dins del nostre organisme, podent causar una malaltia infecciosa.

Un dels senyals principals d'un sistema immunitari debilitat és el de les constants recaigudes en refredats o gripes. L'estrès, el cansament i les al·lèrgies, poden ser també un senyal que les nostres defenses no estan bé.

QUIN PAPER JUGUEN ELS SUPLEMENTS PER ENFORTIR LES DEFENSES?

Parlem dels components necessaris per tenir en forma el sistema immunitari. Són els següents:

- **Magnesi:** aquest mineral ajuda a regular els nivells de cortisol disminuint-lo.
- **Àcids grassos Omega3:** redueixen l'estrès i milloren la memòria. El nostre cos no pot sintetitzar per si mateix aquests àcids i els obtenim a partir d'aliments com el rovell de l'ou, làctics i productes d'origen.
- **Vitamina D:** ajuda a la síntesi de neurotransmissors relacionats amb la sensació de benestar.
- **Vitamina B:** enforteix el sistema immune.
- **Seleni:** té un efecte neuromodulador de la funció cerebral. Solament es pot trobar en aliments com les nous de Brasil.
- **Zinc:** ajuda a millorar el sistema immune.
- **Betaglucanos immunomoduladors:** són presents en els polisacàrids que formen part de les parets cel·lulars de llevats, fongs i algues. Actuen en microbiota i després de forma global sobre tot l'organisme.
- **Probiòtics i prebiòtics.**
- **Vitamina C.**
- **Olis essencials:** avintsara, eucaliptus radiata...

CONCLUSIÓ

1. El nostre sistema immune és l'exèrcit que ens protegeix davant qualsevol atac.
2. Podem entrenar el nostre sistema immune per aconseguir que aquests soldats de primera línia de defensa siguin més ràpids a l'hora de enfrontar-se a una invasió.
3. Prendre suplementos en cas de:
 - a) Convalescències
 - b) Estrès
 - c) Situacions puntuals que debilitin el nostre sistema immune
 - d) Per escurçar el temps de recuperació després d'una infecció ja instaurada, o no generar tants símptomes

Si ets sentit identificat o simplement vols cuidar-te acudeix a la teva farmàcia de confiança on t'assessorarem del suplement més adequat per a tu en funció de la teva situació personal. Consulta'ns, estem per ajudar-te.

Susanna Serra Simon - La teva salut, la nostra prioritat.

FOTODENÚNCIA

Incivisme

En diverses revistes anteriors ja hem fet referència a les actituds incíviques per part d'alguns ciutadans del nostre barri, però com veiem que la situació és reiterativa, nosaltres també seguirem cridant l'atenció del veïnat amb fotografies que il·lustrin aquestes actituds. En aquest cas presentem un parell d'aquestes situacions.

En primer lloc, volem denunciar el mal ús d'algunes papereres dels nostres carrers i places, ja que trobem part del seu contingut escampat al voltant. És veritat que en alguns casos és perquè en ser en un lloc de pas la paperera pot vessar si no es fa una recollida adequada per part dels serveis de neteja (al quals demanem que prenguin nota d'aquests casos per augmentar la freqüència de buidatge). Ara bé, en altres situacions, com la que veiem a la foto, les deixalles envolten una paperera a la qual li falta molt per estar plena, la qual cosa vol dir mala fe o vandalisme per part d'alguns usuaris. Demanem respecte per als béns públics i la higiene de tots.

En segon lloc, us volem mostrar una altra pràctica denunciabile, com és la d'aparcar a sobre de les voreres en llocs on està prohibit i que molesta el pas als vianants. En el cas de la foto veiem un cotxe sense conductor i sense cap senyal d'estacionament momentani (com poden ser els intermitents encesos) a sobre d'una de les noves voreres del carrer Cortit, just l'últim carrer del barri que està sent urbanitzat per donar prioritat als vianants, després de molts anys de patir estretors a causa dels cotxes aparcats. Encara no s'ha acabat la urbanització (que porta retard acumulat...) i ja tenim veïns que fan un mal ús de l'espai. Si us plau, respectem els espais que corresponen a cadascú i no causem desperfectes en els espais que són de tots i entre tots paguem i reivindicuem.

ASSOCIACIÓ DE VEÏNES I VEÏNS DE LA SAGRERA • FES-TE'N SOCI!!

QUOTA SOCI **FINA A 30 ANYS 20€** **DE 30 A 65 ANYS 25€** **+ DE 65 ANYS 15€**

TRUCA'NS DILLUNS, DIMECRES I DIVENDRES DE 18h a 20h al 93 4081334

o ENVI'A'NS AQUEST FULLET A Berenguer de Palou, 64-66 • E-MAIL: avv.lasagrera@gmail.com

DADES:

Nom i Cognoms:

DNI Data de naixement

Adreça:

Codi postal Població

E-mail:

Telèfon: Mòbil Signatura:

Data d'alta

Domiciliació bancària:

Avis Legal. D'acord amb l'article 5 de la Llei Orgànica 15/1999, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD), us informem que les vostres dades s'inclouen en el fitxer: "Socis", el responsable del qual és **Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera**. Les vostres dades seran tractades amb la única finalitat d'informar-vos dels actes i activitats de l'Associació. En qualsevol cas, podeu exercir els vostres drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició mitjançant una comunicació escrita, a la qual heu d'adjuntar una fotocòpia del DNI, adreçada a **carrer Berenguer de Palou, 64-66 • 08027**

ELS MOTS ENCREUATS DEL TOTA LA SAGRERA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

12.- Exercici que pot ser fiscal. Es repeteix a Cortit. Accentuada a Pegàs. Dona ordres a Cardenal Tedeschini. Bisbe sense ambigüitats. **13.-** Obre pas a Berenguer de Palou. Va. La Marina de la biblioteca. Clou reproductorament el pas a Berenguer de Palou. **14.-** El verb que avalua el preu a Costa Rica. Professors que celebren aquest número de Tota la Sagrera.

VERTICALS 1.- Obra amb poc seny sense necessitat de tocar el tambor. Llengua que trobem al mig de la boca. Les tres primeres de l'abecedari. **2.-** Freqüent a Antonio Ricardos. Més habitual a Berenguer de Palou. El número de Monlau. El cor del carrer Coll. Identitat, sagrerenca o no. A Concepció Arenal i a Pardo Bazán. **3.-** Els límits capgirats de Cortit. Nom i cognom de l'enginyer que proposà l'estació central ferroviària a la Sagrera fa 110 anys. **4.-** Posar-se neguitós i perdre el control. Via morta habitual a Sant Antoni Maria Claret. Voto sense badar boca. **5.-** Plaer sense cap. Gúa. Segueix i precedeix el dia. Doblada a Garcilaso. **6.-** Cap al cel pot ser boreal. Via principal de la Sagrera, tot i no ser la més ampla. Cor sense cor. **7.-** Prefix vinculat al sèrum. El país més occidental d'Europa a la part més oriental de la Sagrera. **8.-** Separades per Martí Molins. S'acosta. Desbudella a mitges. Separades per Hondures. **9.-** El punt més sensual de la Sagrera. Insistirem sense límits. Bon tros de pota torta i rotatòria. **10.-** Tres quarts d'àrea i culpable. Captivament del Dr. Torres. Ajudant del Dr. Torres. El Comtal travessava la Sagrera. **11.-** En dues paraules, ateneu sagrerenca d'origen industrial. La beguda del Cardenal Tedeschini. **12.-** Al mig de Cortit. Dígraf del barri. Els períodes més buits de la Sagrera. Al capdavant de Pardo Bazán. **13.-** Al principi d'Açores. La Mireia Miramunt. Ca. Salt a Vallès i Ribot. **14.-** La part més selvàtica de Mossèn Juliana. Hi ha qui es qüestiona si s'anticipà a la gallina. Les de la Sagrera són grans en tots els sentits, i els ulls no enganyen.

HORIZONTALS 1.- En tres paraules, és a les teves mans i no la trobaràs a la biblioteca de Borriana. **2.-** Repetida a la Sagrera però no al barri. Pare que travessa la Meridiana. Pot ser la part més oriental o la més occidental, segons es miri d'Estivill. I aquesta és la part final. **3.-** Qualifica positivament al carrer Nobel. Teòric que no té res de romà. És conscient que camina cap enrere. Intel·ligència artificial a l'anglesa. **4.-** Molt comuna a la plaça Masadas. Jardí urbà de la Sagrera sense melodia. Melodia indoeuropea que completa la Ferroviària. **5.-** Enlluernis sense límits. Línia de Metro que travessa la Sagrera. Els polítics ho solen fer amb el coll per sortir a la foto. **6.-** El més rodó del carrer Coll. Cobrar. Està per fer i és possible Martí i Pol dixit. La Barraca sense barca. **7.-** La part més dolça de Torroella de Montgrí. La part més detestable del podi. El títol d'en Felip II. **8.-** En quatre paraules, entitat que dinamitza el barri i que acaba lliscant per la darrera columna. **9.-** Al capdavant de Garcilaso. Neó a Filipines. Rots desoxigenats. Missatgers explosius que, de tant en tant, es carreguen la vocal amb trinitrotoluen. Vocal absent a Vallès i Ribot. **10.-** Cotxe anglès gens assequible. En dues paraules, equipament cultural sagrerenca que sempre ha buscat adhesions. **11.-** Interceptat per la policia. Ocell. Cinc romans a les portes de la Vil·la Romana.

SOLUCIONS

S	T	N	E	C	O	D	R	V	A	L	S	O	C	14
U	O	T	E	T	O	T	C	V	E	B	13			
E	B	S	A	R	A	V	T	V	N	V	12			
V	U	V	T	U	G	N	I	T	E	D	11			
K	I	T	S	O	B	U	V	N	C	A	R	C	10	
U	T	N	T	S	T	R	E	N	O	6				
O	M	S	E	R	E	R	G	V	S	V	L	A	8	
I	E	R	I	D	O	O	R	R	O	T	7			
V	R	T	O	T	P	V	G	V	R	O	6			
N	E	R	E	S	E	U	R	E	U	5				
V	A	R	I	V	O	R	R	E	F	V	4			
I	V	P	V	S	R	O	E	T	B	E	3			
L	T	S	E	T	E	R	V	L	C	V	2			
V	R	E	R	G	V	S	V	V	L	O	1			
14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	

FES BARRI, REGALA CULTURA LOCAL!

UN LLIBRE QUE RECALLA LA MEMÒRIA HISTÒRICA I LES LLUITES VEÏNALS DE LA SAGRERA

EL PODEU TROBAR A LA TORRE DE LA SAGRERA Carrer Berenguer de Palou, 64

Horari:

- ✓ Dilluns de 18:00 a 20:00h
- ✓ Dimecres de 18:00 a 20:00h
- ✓ Divendres de 18:00 a 20:00h
- ✓ Matins amb cita prèvia al correu (avv.lasagrera@gmail.com)

Aportació 10€

La vida de barri és
regalar flors fresques de la
floristeria de tota la vida

**CONFIA EN
EL BARRI
CONFIA EN
EL VERD**

FRANQUICIAT:
ESTUDI SAGRERA-MARTI MOLINS S.L. - C/Marti Molins 39, Local 1 (Barcelona)

☎ 93.351.07.50 ✉ ba001@tecnocasa.es

TECNOCASA
FRANCHISING NETWORK